

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/512

z dnia 13 marca 2025 r.

w sprawie warunków technicznych rozwijania, utrzymywania i użytkowania teleinformatycznych systemów wymiany i przechowywania informacji na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 1 lit. b), art. 17 i art. 50 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 („kodeks” lub „UKC”) wymaga, by wszelka wymiana informacji, takich jak deklaracje, zgłoszenia, wnioski lub decyzje, między organami celnymi państw członkowskich oraz między przedsiębiorcami a organami celnymi państw członkowskich, a także przechowywanie tych informacji zgodnie z wymogami przepisów prawa celnego Unii, odbywały się za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych.
- (2) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2023/2879 ⁽²⁾ ustanawia program prac dotyczący wdrożenia systemów teleinformatycznych wymaganych do stosowania kodeksu, które to systemy mają zostać zbudowane w ramach projektów wymienionych w sekcji II załącznika do tej decyzji wykonawczej.
- (3) Należy określić ważne warunki techniczne funkcjonowania wymienionych systemów teleinformatycznych, takie jak warunki budowy, testowania i uruchomienia tych systemów, jak również ich utrzymywania i wprowadzania w nich zmian. Należy określić dodatkowe warunki dotyczące ochrony, aktualizacji danych i ograniczeń przetwarzania danych oraz własności systemów i ich bezpieczeństwa.
- (4) W celu zabezpieczenia praw i interesów Unii, państw członkowskich i przedsiębiorców ważne jest ustanowienie przepisów proceduralnych i określenie opcjonalnych rozwiązań, które mają być stosowane w razie wystąpienia czasowej awarii systemów teleinformatycznych.
- (5) Unijny portal celny dla przedsiębiorców (EUCTP) zbudowany pierwotnie w ramach projektów dotyczących UKC w zakresie upoważnionych przedsiębiorców (AEO), europejskiej wiążącej informacji taryfowej (EBTI) i arkusza informacyjnych (INF) dla procedur specjalnych (INF SP), ma na celu zapewnienie jednego punktu dostępu dla przedsiębiorców i innych osób oraz dostępu do każdego ze specjalnych portali dla przedsiębiorców, które stworzono do celów powiązanych z nimi systemów.
- (6) Celem systemu decyzji celnych zbudowanego w ramach projektu „Decyzje celne w ramach UKC”, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2023/2879, jest harmonizacja procesów związanych ze składaniem wniosków w sprawie decyzji celnej, podejmowaniem takiej decyzji oraz zarządzaniem nią w całej Unii przy użyciu wyłącznie technik elektronicznego przetwarzania danych. Konieczne jest zatem ustanowienie przepisów regulujących funkcjonowanie tego systemu teleinformatycznego. Zakres systemu powinien być określony poprzez odniesienie do decyzji celnych, o które będzie się wnioskować przy jego użyciu i które mają być podejmowane i zarządzane przy jego użyciu. Należy ustanowić szczegółowe przepisy w odniesieniu do wspólnych komponentów systemu (unijnego portalu dla przedsiębiorców, centralnego systemu zarządzania decyzjami celnymi oraz usług dotyczących danych referencyjnych) i krajowych komponentów (krajowego portalu dla przedsiębiorców i krajowego systemu zarządzania decyzjami celnymi), poprzez określenie ich funkcji i wzajemnych powiązań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2023/2879 z dnia 15 grudnia 2023 r. ustanawiająca program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym (Dz.U. L, 2023/2879, 22.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/2879/oj).

- (7) System Jednolitego Zarządzania Użytkownikami i Podpisem Cyfrowym (UUM&DS) zbudowany w ramach projektu „Bezpośredni dostęp przedsiębiorców do europejskich systemów informacji (jednolite zarządzanie użytkownikami i podpis cyfrowy)”, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2023/2879, służy zarządzaniu procesem uwierzytelniania i weryfikacji uprawnień przedsiębiorców i innych osób. Należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące zakresu i charakterystyki systemu poprzez określenie jego poszczególnych komponentów (wspólnych i krajowych), ich funkcji i wzajemnych powiązań.
- (8) System EBTI zmodernizowany w ramach projektu „Wiążąca informacja taryfowa w ramach UKC (WIT)”, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2023/2879, ma na celu dostosowanie procesów wnioskowania o decyzje WIT, wydawania tych decyzji i zarządzania nimi do wymogów kodeksu wyłącznie poprzez użycie elektronicznych technik przetwarzania danych. Dlatego niezbędne jest ustanowienie przepisów regulujących ten system. Należy ustanowić szczegółowe przepisy w odniesieniu do wspólnych komponentów systemu (unijnego portalu dla przedsiębiorców, centralnego systemu EBTI oraz monitorowania korzystania z WIT) i krajowych komponentów (krajowego portalu dla przedsiębiorców i krajowego systemu WIT) poprzez określenie ich funkcji i wzajemnych powiązań. Projekt ma ponadto ułatwić monitorowanie obowiązkowego korzystania z WIT oraz monitorowanie przedłużonego stosowania WIT i zarządzanie nim.
- (9) System Rejestracji i Identyfikacji Przedsiębiorców (EORI) zmodernizowany w ramach projektu „Modernizacja systemu rejestracji i identyfikacji przedsiębiorców w ramach UKC (EORI 2)”, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2023/2879, umożliwia rejestrację i identyfikację podmiotów gospodarczych z Unii i z państw trzecich oraz innych osób do celów stosowania przepisów prawa celnego Unii. Konieczne jest zatem ustanowienie przepisów regulujących funkcjonowanie tego systemu EORI poprzez określenie jego komponentów (centralnego systemu EORI oraz krajowych systemów EORI) oraz zasad użytkowania. W celu zapewnienia jednolitego stosowania przepisów prawa celnego i kontroli celnych, obejmujących wszystkie przepisy regulujące wprowadzanie, przywóz, wywóz, tranzyt i wyprowadzanie towarów, w tym środki ograniczające zgodnie z art. 46 i art. 50 ust. 1 kodeksu, a w szczególności w celu dostarczenia państwu członkowskiemu wzbogaconych danych i innych informacji istotnych do celów identyfikacji ryzyka w drodze przetwarzania danych oraz porównywania i analizy danych z różnych źródeł na poziomie Unii, należy zapewnić Komisji dostęp do centralnego komponentu systemu EORI. Ponadto, jak określono w art. 17 Traktatu o Unii Europejskiej, Komisja czuwa nad stosowaniem Traktatów i środków przyjmowanych przez instytucje na ich podstawie, w tym przepisów prawa celnego, a tym samym również przepisów dotyczących identyfikacji i rejestracji przedsiębiorców w przepisach prawa celnego, w niniejszym rozporządzeniu i w decyzji wykonawczej (UE) 2023/2879 przyjętej zgodnie z art. 280 ust. 2 lit. b) kodeksu w celu zwiększenia efektywności, skuteczności i jednolitego stosowania procedur celnych, w tym kontroli celnych. Jako jeden z systemów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniem i w decyzji wykonawczej (UE) 2023/2879 – oraz podobnie jak już przewidziano w odniesieniu do systemu kontroli importu 2 (ICS2) i systemu Surveillance – Komisja powinna użytkować system EORI również do celów zapewnienia jednolitego, skutecznego i efektywnego stosowania przepisów prawa celnego, w związku z czym należy wyjaśnić, że Komisja powinna mieć dostęp do centralnego komponentu systemu EORI także w tym celu.
- (10) System AEO zmodernizowany w ramach projektu „Modernizacja dotycząca upoważnionych przedsiębiorców (AEO) w ramach UKC”, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2023/2879, ma na celu usprawnienie procesów biznesowych związanych z wnioskami oraz pozwoleniami AEO oraz zarządzaniem tymi wnioskami oraz pozwoleniami. System ma również na celu wdrożenie formularza elektronicznego, który ma być stosowany przy wnioskach i decyzjach dotyczących upoważnionych przedsiębiorców, oraz zapewnienie przedsiębiorcom EUCTP, za pośrednictwem którego można składać wnioski o przyznanie statusu AEO i otrzymywać decyzje w sprawie statusu AEO drogą elektroniczną. Konieczne jest ustanowienie szczegółowych przepisów dotyczących wspólnych komponentów systemu.
- (11) System kontroli importu 2 (ICS2) zbudowany w ramach projektu dotyczącego ICS2, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2023/2879, ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa i ochrony towarów wprowadzanych do Unii. System wspiera gromadzenie danych przywózowej deklaracji skróconej od różnych przedsiębiorców i innych osób działających w ramach międzynarodowych łańcuchów dostaw towarów. System ma również na celu wspieranie wszelkich wymian informacji związanych ze spełnieniem wymogów przywózowej deklaracji skróconej między organami celnymi państw członkowskich a przedsiębiorcami i innymi osobami za pośrednictwem zharmonizowanego interfejsu dla przedsiębiorców stworzonego jako wspólna albo krajowa aplikacja. System ma również na celu wspieranie – za pośrednictwem wspólnego repozytorium i związanych z nim procesów – opartego na współpracy i odbywającego się w czasie rzeczywistym wdrażania analizy ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony przez urzędy celne pierwszego wprowadzenia oraz wymiany wyników analizy ryzyka między organami celnymi państw członkowskich przed wyprowadzeniem towarów z państw trzecich lub przed ich przybyciem na obszar celny Unii. System wspiera również środki celne mające ograniczyć ryzyko w zakresie bezpieczeństwa

i ochrony stwierdzone w wyniku analizy ryzyka, w tym kontrole celne i wymianę wyników kontroli oraz, w stosownych przypadkach, powiadomienia przedsiębiorców i innych osób o określonych środkach, które muszą wdrożyć w celu ograniczenia ryzyka. Ponadto system wspiera monitorowanie i ocenę – realizowane przez Komisję i organy celne państw członkowskich – wdrażania wspólnych kryteriów i norm ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz środków kontroli i priorytetowych obszarów kontroli, o których mowa w kodeksie. Ze wszystkich wyżej wymienionych przyczyn konieczne jest ustanowienie szczegółowych przepisów określających komponenty i zasady użytkowania tego systemu.

- (12) Zgodnie z decyzją nr 6/2020 Wspólnego Komitetu ⁽³⁾ i art. 12 ust. 2 ram windsorskich ⁽⁴⁾ należy potwierdzić, że przedstawiciele Unii, o których mowa w art. 12 ust. 2 ram windsorskich, mogą w dalszym ciągu wykorzystywać gromadzone za pośrednictwem ICS2 dane dotyczące Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej.
- (13) Automatyczny System Eksportu zmodernizowany poprzez realizację projektu „Automatyczny system eksportu (AES) w ramach UKC”, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2023/2879, ma na celu modernizację istniejącego Systemu Kontroli Eksportu, tak aby dostosować go do nowych wymagań funkcjonalnych i wymogów dotyczących stosowania danych określonych w kodeksie. Celem systemu jest również zapewnienie wszystkich wymaganych funkcji oraz obsługa niezbędnych interfejsów z systemami wspomagającymi, a mianowicie nowego skomputeryzowanego systemu tranzytowego (system NCTS) i systemu kontroli przemieszczania wyrobów akcyzowych. Dodatkowo AES zapewnia obsługę funkcji odprawy scentralizowanej dla eksportu. Ponieważ AES jest systemem zdecentralizowanym, konieczne jest ustanowienie przepisów określających jego komponenty i zasady korzystania z systemu.
- (14) W interesie ciągłości działania oraz aby zapobiec poważnym zakłóceniom w handlu, państwa członkowskie powinny mieć możliwość dalszego wykorzystywania środków przejściowych i mechanizmów wspierających, w tym centralnego konwertera AES, przez dłuższy okres kończący się w dniu określonym w art. 56 niniejszego rozporządzenia, który wykracza poza termin wdrażania AES określony w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2023/2879.
- (15) System NCTS zmodernizowany w ramach projektu „Modernizacja nowego skomputeryzowanego systemu tranzytowego (NCTS) w ramach UKC”, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2023/2879, ma na celu modernizację istniejącego systemu NCTS faza 4, aby dostosować go do nowych wymogów operacyjnych i wymogów dotyczących stosowania danych określonych w kodeksie. System ma również oferować nowe funkcje, o których mowa w kodeksie, oraz obsługiwać niezbędne interfejsy systemów wspomagających i AES. Ponieważ NCTS jest systemem zdecentralizowanym, konieczne jest ustanowienie przepisów określających komponenty i zasady użytkowania tego systemu.
- (16) System INF SP zbudowany w ramach projektu „Arkusze informacyjne (INF) dla specjalnych procedur w ramach UKC”, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2023/2879, ma na celu stworzenie nowego systemu transeuropejskiego, aby wspierać i usprawniać procesy zarządzania danymi z INF oraz elektroniczne przetwarzanie tych danych w zakresie procedur specjalnych. Należy ustanowić szczegółowe zasady w celu określenia komponentów i użytkowania tego systemu.

⁽³⁾ Decyzja nr 6/2020 Wspólnego Komitetu ustanowionej Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 17 grudnia 2020 r. dotycząca praktycznych ustaleń roboczych odnoszących się do wykonywania praw przedstawicieli Unii, o których mowa w art. 12 ust. 2 Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej [2020/2250] (Dz.U. L 443 z 30.12.2020, s. 16, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2020/2250/oj>).

⁽⁴⁾ Protokół w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej załączony do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/treaty/withd_2020/sign) określany jest jako ramy windsorskie na podstawie wspólnej deklaracji nr 1/2023 Unii i Zjednoczonego Królestwa w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionej Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 24 marca 2023 r. (Dz.U. L 102 z 17.4.2023, s. 87).

- (17) Zgodnie z art. 46 ust. 3 i 5 i art. 47 ust. 2 kodeksu, art. 8 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽⁵⁾, protokołem 10 w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów zmienionym decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 76/2009 ⁽⁶⁾ oraz art. 12 Umowy z dnia 25 czerwca 2009 r. między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów oraz środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne, zmienionej decyzją nr 1/2021 Komitetu Mieszanego UE-Szwajcaria ⁽⁷⁾, system zarządzania ryzykiem celnym (CRMS), o którym mowa w art. 36 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽⁸⁾, ma na celu wspieranie wymiany informacji o ryzyku między organami celnymi państw członkowskich, Szwajcarii i Norwegii oraz między tymi organami celnymi a Komisją, a także wspieranie wdrażania ram wspólnego zarządzania ryzykiem celnym.
- (18) System odprawy scentralizowanej dla importu (CCI) zbudowany w ramach projektu „Scentralizowana odprawa dla importu w ramach UKC (CCI)”, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2023/2879, ma na celu objęcie towarów procedurą celną, wykorzystując odprawę scentralizowaną, co pozwoli przedsiębiorcom scentralizować ich działalność w obszarze celnym. Przetwarzanie zgłoszenia celnego oraz rzeczywiste zwolnienie towarów powinno być koordynowane pomiędzy uczestniczącymi urzędami celnymi. Ponieważ CCI jest systemem zdecentralizowanym, konieczne jest ustanowienie przepisów określających komponenty i zasady użytkowania tego systemu.
- (19) System zarejestrowanych eksporterów (REX), o którym mowa w art. 68–93 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, ma na celu umożliwienie eksporterom zarejestrowanym w Unii i w niektórych państwach trzecich, z którymi Unia zawarła uzgodnienie preferencyjne, samodzielnego poświadczania pochodzenia swoich towarów. Należy ustanowić szczegółowe zasady w celu określenia komponentów i użytkowania tego systemu.
- (20) System potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów (PoUS), zbudowany w ramach projektu dotyczącego PoUS w ramach UKC, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2023/2879, ma na celu stworzenie nowego transeuropejskiego systemu przechowywania potwierdzeń statusu unijnego w formie danych T2L/T2LF i manifestu celnego towarów, zarządzania tymi potwierdzeniami i ich pobierania. Konieczne jest ustanowienie przepisów określających komponenty i zasady użytkowania tego systemu.
- (21) System Surveillance, zmodernizowany w ramach projektu „Surveillance 3 w ramach UKC”, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2023/2879, ma zmodernizować system Surveillance 2+ w celu zapewnienia jego zgodności z wymogami UKC takimi jak standardowa wymiana informacji za pośrednictwem technik elektronicznego przetwarzania danych oraz utworzenie funkcji niezbędnych do przetwarzania i analizowania pełnego zestawu danych dotyczących nadzoru uzyskanego od państw członkowskich. System Surveillance, który jest dostępny dla Komisji i państw członkowskich, obejmuje ponadto zdolności eksploracji danych i funkcje sprawozdawcze. Konieczne jest ustanowienie przepisów określających komponenty i zasady użytkowania tego systemu.

⁽⁵⁾ Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym – akt końcowy – deklaracje rządów państw członkowskich Wspólnoty i państw EFTA – uzgodnienia – uzgodniony protokół – oświadczenia jednej lub kilku Umawiających się Stron Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/1/oj).

⁽⁶⁾ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 76/2009 z dnia 30 czerwca 2009 r. zmieniająca Protokół 10 w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów i Protokół 37 zawierający wykaz przewidziany w art. 101 (Dz.U. L 232 z 3.9.2009, s. 40, ELI: [http://data.europa.eu/eli/dec/2009/76\(2\)/oj](http://data.europa.eu/eli/dec/2009/76(2)/oj)).

⁽⁷⁾ Decyzja Wspólnego Komitetu UE–Szwajcaria nr 1/2021 z dnia 12 marca 2021 r. zmieniająca rozdział III Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów oraz środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne oraz załączniki I i II do tej umowy [2021/714] (Dz.U. L 152 z 3.5.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2021/714/oj>).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celný (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2015/2447/oj).

- (22) System zarządzania zabezpieczeniami (GUM) opracowany w ramach projektu „Zarządzanie zabezpieczeniami w ramach UKC (GUM)”, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2023/2879, ma na celu zapewnienie wydajnego i skutecznego zarządzania różnymi rodzajami zabezpieczeń, z wyjątkiem tranzytu – obsługiwanego w ramach projektu NCTS. Należy ustanowić szczegółowe zasady w celu określenia komponentów i użytkowania tego systemu.
- (23) W przypadku gdy Komisja działa jako współadministrator wraz z państwami członkowskimi, państwa członkowskie i Komisja dokonują uzgodnień o współadministrowaniu na podstawie art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽⁹⁾ i art. 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽¹⁰⁾.
- (24) Należy określić okresy zatrzymywania danych, aby umożliwić pełne stosowanie przepisów prawa celnego oraz zapewnić skuteczne zarządzanie ryzykiem i kontrole, w tym kontrole *ex post*.
- (25) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1070 ⁽¹¹⁾ określa warunki techniczne budowy, utrzymywania i wykorzystywania teleinformatycznych systemów wymiany informacji oraz przechowywania takich informacji zgodnie z unijnym kodeksem celnym. Biorąc pod uwagę liczbę poprawek, które należy wprowadzić do tego rozporządzenia, aby odzwierciedlić fakt, że system GUM jest już w pełni operacyjny, zmiany w podejściu przejściowym do AES i zmiany w zakresie dostępu do danych na potrzeby EORI, należy uchylić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/1070 i zastąpić je nowym rozporządzeniem wykonawczym.
- (26) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności z prawem do ochrony danych osobowych. W przypadku gdy do celów jednolitego stosowania przepisów prawa celnego Unii konieczne jest przetwarzanie danych osobowych w systemach teleinformatycznych, dane te powinny być przetwarzane przez organy państw członkowskich zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 oraz przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725. Dane osobowe przedsiębiorców oraz innych osób przetwarzane przez systemy teleinformatyczne powinny ograniczać się do zestawów danych określonych w załączniku A tytuł II sekcja 3 grupa 33 – Strony; załączniku B tytuł II grupa 13 – Strony; i w załączniku 12-01 do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ⁽¹²⁾.
- (27) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 zasięgnięto opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.
- (28) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1070 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie warunków technicznych rozwijania, utrzymywania i użytkowania teleinformatycznych systemów wymiany i przechowywania informacji na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 (Dz.U. L 143 z 2.6.2023, s. 65, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/1070/oj).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2015/2446/oj).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do następujących systemów centralnych, zbudowanych lub zmodernizowanych w ramach następujących projektów, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2023/2879:

- a) system decyzji celnych zbudowany w ramach projektu „Decyzje celne w ramach unijnego kodeksu celnego” („kodeks” lub „UKC”);
- b) System Jednolitego Zarządzania Użytkownikami i Podpisem Cyfrowym UUM&DS zbudowany w ramach projektu „Bezpośredni dostęp przedsiębiorców do europejskich systemów informacji (jednolite zarządzanie użytkownikami i podpis cyfrowy)”;
- c) Europejski System Wiążącej Informacji Taryfowej (EBTI) zmodernizowany w ramach projektu „Wiążąca informacja taryfowa w ramach UKC (WIT)”;
- d) System Rejestracji i Identyfikacji Przedsiębiorców (EORI) zmodernizowany w ramach projektu „Modernizacja systemu rejestracji i identyfikacji przedsiębiorców w ramach UKC (EORI 2)”;
- e) System Upoważnionych Przedsiębiorców (AEO) zmodernizowany zgodnie z wymogami kodeksu w ramach projektu dotyczącego modernizacji AEO;
- f) system kontroli importu 2 (ICS2) zbudowany w ramach projektu dotyczącego ICS2;
- g) system arkuszy informacyjnych (INF) dla procedur specjalnych (INF SP) zbudowany w ramach projektu „Arkusze informacyjne (INF) dla specjalnych procedur w ramach UKC”;
- h) system zarejestrowanych eksporterów (REX) zbudowany w ramach projektu dotyczącego REX w ramach UKC;
- i) system potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów (PoUS) zbudowany w ramach projektu dotyczącego PoUS w ramach UKC;
- j) system Surveillance zmodernizowany w ramach projektu „Surveillance 3 w ramach UKC”.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do następujących systemów zdecentralizowanych, zbudowanych lub zmodernizowanych w ramach następujących projektów, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2023/2879:

- a) Automatyczny System Eksportu (AES) zbudowany zgodnie z wymogami kodeksu w ramach projektu dotyczącego AES;
- b) nowy skomputeryzowany system tranzytowy (NCTS) zmodernizowany zgodnie z wymogami kodeksu w ramach projektu dotyczącego modernizacji NCTS;
- c) system odprawy scentralizowanej dla importu (CCI) zbudowany w ramach projektu dotyczącego CCI w ramach UKC;
- d) system zarządzania zabezpieczeniami (GUM) opracowany w ramach projektu dotyczącego GUM w ramach UKC.

3. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do następujących systemów centralnych:

- a) unijny portal celny dla przedsiębiorców (EUCTP);
- b) system zarządzania ryzykiem celnym (CRMS), o którym mowa w art. 36 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „wspólny komponent” oznacza komponent systemów teleinformatycznych zbudowany na poziomie Unii, który jest dostępny dla wszystkich państw członkowskich lub uznany przez Komisję za wspólny ze względu na efektywność, bezpieczeństwo i racjonalizację;
- 2) „krajowy komponent” oznacza komponent systemów teleinformatycznych zbudowany na szczeblu krajowym i dostępny w państwie członkowskim, które utworzyło taki komponent lub przyczyniło się do jego wspólnego utworzenia;
- 3) „system transeuropejski” oznacza zbiór współpracujących systemów, odpowiedzialność za który jest rozłożona pomiędzy administracjami krajowymi a Komisją i który został zbudowany we współpracy z Komisją;
- 4) „system centralny” oznacza transeuropejski system zbudowany na poziomie Unii, składający się ze wspólnych komponentów, które są dostępne dla wszystkich państw członkowskich i nie wymagają tworzenia krajowego komponentu;
- 5) „system zdecentralizowany” oznacza system transeuropejski składający się ze wspólnych i krajowych komponentów opartych na wspólnych specyfikacjach;
- 6) „EU Login” oznacza usługę uwierzytelniania użytkownika Komisji, która to usługa umożliwia upoważnionym użytkownikom bezpieczny dostęp do szerokiego zakresu usług sieciowych Komisji;
- (7) „eksploracja danych” oznacza analizę dużych ilości danych w postaci cyfrowej za pomocą dowolnej techniki analitycznej w celu generowania informacji, w tym wzorców, tendencji i korelacji, w celu ograniczenia ryzyka i umożliwienia świadomego podejmowania decyzji w oparciu o interwencję człowieka;
- (8) „przedstawiciele Unii” oznaczają przedstawicieli Unii, o których mowa w art. 12 ust. 2 ramy wiodącej.

Artykuł 3

Punkty kontaktowe dla systemów teleinformatycznych

Komisja i państwa członkowskie wyznaczają punkty kontaktowe dla każdego z systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, do celów wymiany informacji, aby zapewnić skoordynowaną budowę, eksploatację i utrzymanie tych systemów teleinformatycznych.

Komisja i państwa członkowskie przekazują sobie wzajemnie dane kontaktowe tych punktów i bezzwłocznie informują się nawzajem o wszelkich zmianach.

ROZDZIAŁ II

UNIJNY PORTAL CELNY DLA PRZEDSIĘBIORCÓW

Artykuł 4

Cel i struktura EUCTP

Unijny portal celny dla przedsiębiorców („EUCTP”) zapewnia przedsiębiorcom i innym osobom jeden punkt dostępu do specjalnych portali dla przedsiębiorców w ramach systemów transeuropejskich, o których mowa w art. 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Uwierzytelnianie i dostęp do EUCTP

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień przedsiębiorców i innych osób w celu uzyskania dostępu do EUCTP przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS.

Uwierzytelnienie i dostęp przedstawicieli celnych do EUCTP wymaga, aby ich uprawnienia do działania w tym charakterze były zarejestrowane w systemie UUM&DS lub w systemie zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników ustanowionym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 20 niniejszego rozporządzenia. Uprawnienia nie rejestruje się do celów dostępu do wspólnego interfejsu dla przedsiębiorców na potrzeby ICS2, o którym mowa w art. 45 niniejszego rozporządzenia.

2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do EUCTP przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do EUCTP przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

Artykuł 6

Korzystanie z EUCTP

1. EUCTP zapewnia dostęp do specjalnych portali dla przedsiębiorców w ramach transeuropejskich systemów EBTI, AEO, INF, REX i PoUS, o których mowa odpowiednio w art. 24, 38, 68, 83 i 96 niniejszego rozporządzenia, a także do wspólnego interfejsu dla przedsiębiorców w zakresie ICS2, o którym mowa w art. 45 niniejszego rozporządzenia.
2. EUCTP jest używany do wymiany informacji między organami celnymi państw członkowskich a przedsiębiorcami i innymi osobami dotyczących żądań, wniosków, pozwoleń i decyzji związanych z EBTI, AEO, INF, systemem REX i PoUS.
3. EUCTP może być użytkowany do wymiany informacji między organami celnymi państw członkowskich a przedsiębiorcami i innymi osobami dotyczących przywozowych deklaracji skróconych oraz, w stosownych przypadkach, ich zmian, wystawionych wniosków o wydanie opinii oraz unieważnień związanych z ICS2.

ROZDZIAŁ III

SYSTEM DECYZJI CELNYCH

Artykuł 7

Cel i struktura systemu decyzji celnych

1. System decyzji celnych umożliwia komunikację między Komisją, organami celnymi państw członkowskich, przedsiębiorcami i innymi osobami do celów składania i przetwarzania wniosków i decyzji, o których mowa w art. 8 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, a także zarządzania decyzjami dotyczącymi pozwoleń, a mianowicie ich zmiany, cofnięcia, unieważnienia i zawieszenia.
2. System decyzji celnych składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) unijny portal dla przedsiębiorców;
 - b) centralny system zarządzania decyzjami celnymi;
 - c) usługi dotyczące danych referencyjnych (CRS).
3. Państwa członkowskie mogą tworzyć następujące krajowe komponenty:
 - a) krajowy portal dla przedsiębiorców;
 - b) krajowy system zarządzania decyzjami celnymi.

Artykuł 8

Korzystanie z systemu decyzji celnych

1. System decyzji celnych jest używany do składania i obsługi wniosków dotyczących następujących pozwoleń, jak również do celów zarządzania decyzjami dotyczącymi tych wniosków lub pozwoleń:
 - a) pozwolenia na korzystanie z uproszczenia dotyczącego ustalania kwot stanowiących część wartości celnej towarów, o którym mowa w art. 73 kodeksu;
 - b) pozwolenia na korzystanie z zabezpieczenia generalnego, w tym na możliwe obniżenie wysokości lub zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 95 kodeksu;

- c) pozwolenia na odroczenie płatności należności celnych, o którym mowa w art. 110 kodeksu, o ile pozwolenie to nie zostanie przyznane w odniesieniu do jednej operacji;
- d) pozwolenia na prowadzenie magazynu czasowego składowania, o którym mowa w art. 148 kodeksu;
- e) pozwolenia na utworzenie regularnej linii żeglugowej, o którym mowa w art. 120 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446;
- f) pozwolenia na korzystanie ze statusu upoważnionego wystawcy, o którym mowa w art. 128 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446;
- g) pozwolenia na regularne stosowanie uproszczonego zgłoszenia celnego, o którym mowa w art. 166 ust. 2 kodeksu;
- h) pozwolenia na korzystanie z odprawy scentralizowanej, o którym mowa w art. 179 kodeksu;
- i) pozwolenia na dokonywanie zgłoszeń celnych poprzez wpis danych do rejestru zgłaszającego, w tym dla procedury wywozu, o którym mowa w art. 182 kodeksu;
- j) pozwolenia na korzystanie z samoobsługi celnej, o którym mowa w art. 185 kodeksu;
- k) pozwolenia na przyznanie statusu podmiotu upoważnionego do ważenia bananów, o którym mowa w art. 155 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446;
- l) pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego, o którym mowa w art. 211 ust. 1 lit. a) kodeksu;
- m) pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania biernego, o którym mowa w art. 211 ust. 1 lit. a) kodeksu;
- n) pozwolenia na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia, o którym mowa w art. 211 ust. 1 lit. a) kodeksu;
- o) pozwolenia na korzystanie z procedury odprawy czasowej, o którym mowa w art. 211 ust. 1 lit. a) kodeksu;
- p) pozwolenia na prowadzenie miejsc składowych przeznaczonych do składowania celnego towarów, o którym mowa w art. 211 ust. 1 lit. b) kodeksu;
- q) pozwolenia na korzystanie ze statusu upoważnionego odbiorcy w procedurze TIR, o którym mowa w art. 230 kodeksu;
- r) pozwolenia na korzystanie ze statusu upoważnionego nadawcy w procedurze tranzytu unijnego, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. a) kodeksu;
- s) pozwolenia na korzystanie ze statusu upoważnionego odbiorcy w procedurze tranzytu unijnego, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. b) kodeksu;
- t) pozwolenia na stosowanie specjalnego rodzaju zamknięć, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. c) kodeksu;
- u) pozwolenia na stosowanie zgłoszenia tranzytowego ze zmniejszoną liczbą danych, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. d) kodeksu;
- v) pozwolenia na stosowanie elektronicznego dokumentu przewozowego jako zgłoszenia celnego, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. e) kodeksu.

2. Wspólne komponenty systemu decyzji celnych użytkuje się do wniosków i pozwoleń, o których mowa w ust. 1, jak również do zarządzania decyzjami dotyczącymi tych wniosków i pozwoleń, jeśli te pozwolenia lub decyzje mogą mieć skutki w więcej niż jednym państwie członkowskim. Pozwolenia lub decyzje, o których mowa w ust. 1 lit. f) niniejszego rozporządzenia, przechowuje się w centralnym systemie zarządzania decyzjami celnymi w celu udostępnienia ich na potrzeby centralnego systemu PoUS.

3. Państwo członkowskie może podjąć decyzję dopuszczającą użytkowanie wspólnych komponentów systemu decyzji celnych do wniosków i pozwoleń, o których mowa w ust. 1, jak również do zarządzania decyzjami dotyczącymi tych wniosków i pozwoleń, jeśli te pozwolenia lub decyzje mają skutki jedynie w tym państwie członkowskim.

4. System decyzji celnych nie może być użytkowany w stosunku do wniosków, pozwoleń lub decyzji innych niż te wymienione w ust. 1.

Artykuł 9

Uwierzytelnianie i dostęp do systemu decyzji celnych

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień przedsiębiorców i innych osób w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu decyzji celnych przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS.

Uwierzytelnienie i dostęp przedstawicieli celnych do wspólnych komponentów systemu decyzji celnych wymaga, aby ich uprawnienia do działania w tym charakterze były zarejestrowane w systemie UUM&DS lub w systemie zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników ustanowionym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 20 niniejszego rozporządzenia.

2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu decyzji celnych przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu decyzji celnych przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

Artykuł 10

Unijny portal dla przedsiębiorców

1. Unijny portal dla przedsiębiorców jest punktem dostępu do systemu decyzji celnych dla przedsiębiorców oraz innych osób.

2. Unijny portal dla przedsiębiorców współpracuje z centralnym systemem zarządzania decyzjami celnymi oraz z krajowymi systemami zarządzania decyzjami celnymi, o ile zostały one utworzone przez państwa członkowskie.

3. Unijny portal dla przedsiębiorców jest używany do wniosków i pozwoleń, o których mowa w art. 8 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, jak również do zarządzania decyzjami dotyczącymi tych wniosków i pozwoleń, jeśli te pozwolenia lub decyzje mogą mieć skutki w więcej niż jednym państwie członkowskim.

4. Państwo członkowskie może podjąć decyzję dopuszczającą użytkowanie unijnego portalu dla przedsiębiorców do wniosków i pozwoleń, o których mowa w art. 8 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, jak również do zarządzania decyzjami dotyczącymi tych wniosków i pozwoleń, jeśli te pozwolenia lub decyzje mają skutki jedynie w tym państwie członkowskim.

Państwo członkowskie, które podejmuje decyzję o użytkowaniu unijnego portalu dla przedsiębiorców do pozwoleń lub decyzji mających skutki jedynie w tym państwie członkowskim, powiadamia o tym fakcie Komisję.

Artykuł 11

Centralny system zarządzania decyzjami celnymi

1. Centralny system zarządzania decyzjami celnymi jest użytkowany przez organy celne państw członkowskich do celów przetwarzania wniosków i pozwoleń, o których mowa w art. 8 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, a także do zarządzania decyzjami dotyczącymi tych wniosków i pozwoleń do celów sprawdzania, czy spełnione są warunki umożliwiające akceptację wniosku i wydanie decyzji.

2. Centralny system zarządzania decyzjami celnymi współpracuje z unijnym portalem dla przedsiębiorców, usługami dotyczącymi danych referencyjnych, o których mowa w art. 13 niniejszego rozporządzenia, oraz z krajowymi systemami zarządzania decyzjami celnymi, o ile zostały one utworzone przez państwo członkowskie.

Artykuł 12

Konsultacje między organami celnymi państw członkowskich z wykorzystaniem systemu zarządzania decyzjami celnymi

Organ celny państwa członkowskiego korzysta z centralnego systemu zarządzania decyzjami celnymi, kiedy potrzebuje skonsultować się z organem celnym innego państwa członkowskiego przed podjęciem decyzji w odniesieniu do wniosków bądź pozwoleń, o których mowa w art. 8 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 13

Usługi dotyczące danych referencyjnych

1. Usługi dotyczące danych referencyjnych wykorzystuje się w celu centralnego przechowywania danych dotyczących pozwoleń, o których mowa w art. 8 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, a także decyzji dotyczących tych pozwoleń; usługi te umożliwiają konsultowanie, replikację i walidację tych pozwoleń przez inne systemy teleinformatyczne ustanowione do celów art. 16 kodeksu.
2. Usługi dotyczące danych referencyjnych wykorzystuje się w celu centralnego przechowywania danych dotyczących rejestracji z systemu REX, o którym mowa w art. 81 i 88 niniejszego rozporządzenia; usługi te umożliwiają konsultowanie, replikację i walidację tych rejestracji przez inne systemy teleinformatyczne ustanowione do celów art. 16 kodeksu. Usługi dotyczące danych referencyjnych są wykorzystywane przez Andorę, Norwegię, San Marino, Szwajcarię i Turcję do przechowywania danych od zarejestrowanych krajowych przedsiębiorców oraz do konsultowania, replikacji i walidacji danych z systemu REX dla państw członkowskich oraz z systemu REX dla państw trzecich, z którymi Unia zawarła uzgodnienie preferencyjne, do celów ich odpowiednich schematów ogólnego systemu preferencji taryfowych.
3. Oprócz danych z centralnego systemu zarządzania decyzjami celnymi usługi dotyczące danych referencyjnych wykorzystuje się w celu przechowywania danych z systemów EORI, EBTI, AEO i GUM; usługi te umożliwiają konsultowanie, replikację i walidację tych danych przez inne systemy teleinformatyczne ustanowione do celów art. 16 kodeksu.
4. Komisja oraz właściwe organy partnerskie państw członkowskich mogą korzystać z usług dotyczących danych referencyjnych w celu konsultowania, replikacji i potwierdzania danych z systemu EORI do celów art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2399 ⁽¹³⁾.

Artykuł 14

Krajowy portal dla przedsiębiorców

1. Krajowy portal dla przedsiębiorców, o ile został utworzony przez państwo członkowskie, jest dodatkowym punktem dostępu do systemu decyzji celnych dla przedsiębiorców oraz innych osób.
2. Jeśli chodzi o wnioski i pozwolenia, o których mowa w art. 8 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, a także zarządzanie decyzjami dotyczącymi tych wniosków i pozwoleń, w przypadku, gdy dane pozwolenia lub decyzje mogą mieć skutki w więcej niż jednym państwie członkowskim, przedsiębiorcy i inne osoby mogą wybrać korzystanie z krajowego portalu dla przedsiębiorców, o ile został on utworzony, bądź z unijnego portalu dla przedsiębiorców.
3. Krajowy portal dla przedsiębiorców współpracuje z krajowym systemem zarządzania decyzjami celnymi, o ile został on utworzony przez państwo członkowskie.
4. Państwo członkowskie, które stworzy krajowy portal dla przedsiębiorców, powiadamia o tym fakcie Komisję.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2399 z dnia 23 listopada 2022 r. ustanawiające unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie cel oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 (Dz.U. L 317 z 9.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2399/oj>).

*Artykuł 15***Krajowy system zarządzania decyzjami celnymi**

1. Krajowy system zarządzania decyzjami celnymi, o ile został utworzony przez państwo członkowskie, jest użytkowany przez organy celne państwa członkowskiego, które go utworzyło, do celów przetwarzania wniosków i pozwoleń, o których mowa w art. 8 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, a także do zarządzania decyzjami dotyczącymi tych wniosków i pozwoleń do celów sprawdzania, czy spełnione są warunki umożliwiające akceptację wniosku i wydanie decyzji.
2. Krajowy system zarządzania decyzjami celnymi współpracuje z centralnym systemem zarządzania decyzjami celnymi do celów konsultacji między organami celnymi państw członkowskich, o których to konsultacjach mowa w art. 12 niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ IV

SYSTEM JEDNOLITEGO ZARZĄDZANIA UŻYTKOWNIKAMI I PODPISEM CYFROWYM (UUM&DS)*Artykuł 16***Cel i struktura systemu UUM&DS**

1. System Jednolitego Zarządzania Użytkownikami i Podpisem Cyfrowym („system UUM&DS”) umożliwia komunikację między Komisją a systemami zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników w państwach członkowskich, o których to systemach jest mowa w art. 20 niniejszego rozporządzenia, w celu zapewnienia personelowi Komisji, przedsiębiorcom i innym osobom bezpiecznego uprawnionego dostępu do systemów teleinformatycznych.
2. System UUM&DS składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) system zarządzania dostępem;
 - b) moduł administracyjny.
3. Państwo członkowskie tworzy system zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników jako krajowy komponent systemu UUM&DS.

*Artykuł 17***Korzystanie z systemu UUM&DS**

System UUM&DS użytykuje się, aby zapewnić uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień:

- a) przedsiębiorców i innych osób do celów zapewnienia im dostępu do EUCTP, wspólnych komponentów systemu decyzji celnych, systemu EBTI, systemu AEO, systemu INF SP, systemu REX, systemu PoUS, ICS2 i systemu GUM;
- b) personelu Komisji do celów zapewnienia mu dostępu do EUCTP, wspólnych komponentów systemu decyzji celnych, systemu EBTI, systemu EORI, systemu AEO, ICS2, AES, NCTS, CRMS, systemu CCI, systemu REX, systemu PoUS, systemu INF SP i systemu GUM oraz do celów utrzymania systemu UUM&DS oraz zarządzania tym systemem.

*Artykuł 18***System zarządzania dostępem**

Komisja wdraża system zarządzania dostępem w celu walidacji żądań o przyznanie dostępu składanych przez przedsiębiorców i inne osoby w ramach systemu UUM&DS poprzez współdziałanie z systemami zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników w państwach członkowskich, o których to systemach mowa w art. 20 niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 19***Moduł administracyjny**

Komisja wdraża moduł administracyjny w celu zarządzania regułami uwierzytelniania i autoryzacji w celu walidacji danych identyfikacyjnych przedsiębiorców i innych osób dla celów udzielania dostępu do systemów teleinformatycznych.

*Artykuł 20***Systemy zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników w państwach członkowskich**

Państwa członkowskie ustanawiają system zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników w celu zapewnienia:

- a) bezpiecznej rejestracji i przechowywania danych identyfikacyjnych przedsiębiorców i innych osób;
- b) bezpiecznej wymiany podpisanych i zaszyfrowanych danych identyfikacyjnych przedsiębiorców i innych osób.

ROZDZIAŁ V

EUROPEJSKI SYSTEM WIĄŻĄCEJ INFORMACJI TARYFOWEJ (EBTI)*Artykuł 21***Cel i struktura systemu EBTI**

1. Zgodnie z art. 33 i 34 kodeksu Europejski System Wiążącej Informacji Taryfowej („system EBTI”) umożliwia:
 - a) komunikację między Komisją, organami celnymi państw członkowskich, przedsiębiorcami i innymi osobami do celów składania i przetwarzania wniosków o udzielenie WIT i decyzji WIT;
 - b) zarządzanie wszelkimi późniejszymi zdarzeniami, które mogą mieć wpływ na pierwotny wniosek lub decyzję;
 - c) monitorowanie obowiązkowego korzystania z decyzji WIT;
 - d) monitorowanie przedłużonego korzystania z decyzji WIT i zarządzanie nim.
 - e) monitorowanie przez Komisję decyzji WIT, w tym procesów ubiegania się o te decyzje, ich podejmowania i zarządzania nimi, w celu zapewnienia jednolitego stosowania przepisów prawa celnego i pozostałego prawa Unii.
2. System EBTI składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie EBTI;
 - b) centralny system EBTI;
 - c) zdolności do monitorowania korzystania z decyzji WIT.
3. Państwa członkowskie mogą utworzyć – jako krajowy komponent – krajowy system wiążącej informacji taryfowej („krajowy system WIT”) wraz z krajowym portalem dla przedsiębiorców.

*Artykuł 22***Korzystanie z systemu EBTI**

1. System EBTI jest używany do przekazywania, przetwarzania, wymiany i przechowywania informacji dotyczących wniosków i decyzji w sprawie WIT lub wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotny wniosek lub decyzję, zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

2. System EBTI użytkuje się do wspierania organów celnych państw członkowskich przy monitorowaniu przestrzegania obowiązków wynikających z WIT zgodnie z art. 21 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
3. Komisja użytkuje system EBTI do informowania państw członkowskich zgodnie z art. 22 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 o wyczerpaniu ilości towarów, które mogą zostać odprawione w okresie przedłużonego użycia, niezwłocznie po takim wyczerpaniu.

Artykuł 23

Uwierzytelnianie i dostęp do systemu EBTI

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień przedsiębiorców i innych osób w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu EBTI przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS.

Uwierzytelnienie i dostęp przedstawicieli celnych do wspólnych komponentów systemu EBTI wymaga, aby ich uprawnienia do działania w tym charakterze były zarejestrowane w systemie UUM&DS lub w systemie zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników ustanowionym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 20 niniejszego rozporządzenia.

2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu EBTI przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu EBTI przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

Artykuł 24

Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie EBTI

1. Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie EBTI komunikuje się z EUCTP, przy czym EUCTP jest punktem dostępu do systemu EBTI dla przedsiębiorców i innych osób.
2. Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie EBTI współpracuje z centralnym systemem EBTI i zapewnia możliwość przekierowania do krajowych portali dla przedsiębiorców, o ile krajowe systemy WIT zostały utworzone przez państwa członkowskie.
3. Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie EBTI jest używany do przekazywania i wymiany informacji dotyczących wniosków i decyzji w sprawie WIT lub wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotny wniosek lub decyzję.

Artykuł 25

Centralny system EBTI

1. Centralny system EBTI jest użytkowany przez organy celne państw członkowskich do przetwarzania, wymiany i przechowywania informacji dotyczących wniosków i decyzji w sprawie WIT lub wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotny wniosek lub decyzję, do celów sprawdzenia, czy spełnione są warunki przyjęcia wniosku i wydania decyzji.
2. Centralny system EBTI jest użytkowany przez organy celne państw członkowskich do celów konsultacji, przetwarzania, wymiany i przechowywania informacji, o których to celach mowa w art. 16 ust. 4, art. 17, art. 21 ust. 2 lit. b) i art. 21 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
3. Centralny system EBTI współpracuje z:
 - a) unijnym specjalnym portalem dla przedsiębiorców w zakresie EBTI;
 - b) krajowymi systemami WIT, o ile zostały one utworzone przez państwa członkowskie.

*Artykuł 26***Konsultacje między organami celnymi państw członkowskich z wykorzystaniem centralnego systemu EBTI**

Organ celny państwa członkowskiego korzysta z centralnego systemu EBTI do konsultowania się z organami celnymi innych państw członkowskich w celu zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

*Artykuł 27***Monitorowanie korzystania z decyzji WIT**

Możliwość systemu EBTI w zakresie monitorowania korzystania z decyzji WIT stosuje się do celów określonych w art. 21 ust. 3 i art. 22 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

*Artykuł 28***Krajowy portal dla przedsiębiorców**

1. W tych państwach członkowskich, które utworzyły krajowy system WIT zgodnie z art. 21 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, głównym punktem dostępu do krajowego systemu WIT dla przedsiębiorców i innych osób jest krajowy portal dla przedsiębiorców.
2. Przedsiębiorcy i inne osoby korzystają z krajowego portalu dla przedsiębiorców, o ile został on utworzony przez państwo członkowskie, w zakresie wniosków i decyzji w sprawie WIT lub wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotny wniosek lub decyzję.
3. Krajowy portal dla przedsiębiorców współpracuje z krajowym systemem WIT, o ile został on utworzony przez państwo członkowskie.
4. Krajowy portal dla przedsiębiorców obsługuje procesy, które są równoważne procesom obsługiwanym przez unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie EBTI.
5. Państwo członkowskie, które stworzy krajowy portal dla przedsiębiorców, powiadamia o tym fakcie Komisję. Komisja powinna zapewnić, aby dostęp do krajowego portalu dla przedsiębiorców był możliwy bezpośrednio z unijnego specjalnego portalu dla przedsiębiorców w zakresie EBTI.

*Artykuł 29***Krajowy system WIT**

1. Krajowy system WIT, o ile został utworzony przez państwo członkowskie, jest użytkowany przez organy celne państwa członkowskiego, które go utworzyło, do przetwarzania, wymiany i przechowywania informacji dotyczących wniosków i decyzji w sprawie WIT lub wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotny wniosek lub decyzję, do celów sprawdzenia, czy spełnione są warunki przyjęcia wniosku lub wydania decyzji.
2. Organ celny państwa członkowskiego używa krajowy system WIT do celów konsultacji, przetwarzania, wymiany i przechowywania informacji, o których to celach mowa w art. 16 ust. 4, art. 17, art. 21 ust. 2 lit. b) i art. 21 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, chyba że dany organ celny korzysta w tym celu z centralnego systemu EBTI.
3. Krajowy system WIT współpracuje z:
 - a) krajowym portalem dla przedsiębiorców, o ile został on utworzony przez państwo członkowskie.
 - b) centralnym systemem EBTI.

ROZDZIAŁ VI

SYSTEM REJESTRACJI I IDENTYFIKACJI PRZEDSIĘBIORCÓW (EORI)

Artykuł 30

Cel i struktura systemu EORI

System Rejestracji i Identyfikacji Przedsiębiorców („system EORI”) umożliwia niepowtarzalną rejestrację i identyfikację przedsiębiorców i innych osób na poziomie Unii.

System EORI składa się z następujących komponentów:

- a) centralny system EORI;
- b) krajowy system EORI, o ile zostały one utworzone przez państwa członkowskie.

Artykuł 31

Korzystanie z systemu EORI

1. System EORI jest używany do następujących celów:
 - a) otrzymywanie danych, o których mowa w załączniku 12-01 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 („dane EORI”), dostarczanych przez państwa członkowskie, do celów rejestracji przedsiębiorców i innych osób;
 - b) centralne przechowywanie danych EORI w odniesieniu do rejestracji i identyfikacji przedsiębiorców i innych osób;
 - c) udostępnianie danych EORI państwom członkowskim;
 - d) zapewnianie jednolitego stosowania kontroli celnych i przepisów prawa celnego;
 - e) minimalizowanie ryzyka.
2. System EORI umożliwia organom celnym państw członkowskich elektroniczny dostęp do danych EORI przechowywanych na poziomie systemu centralnego.
3. System EORI współpracuje ze wszystkimi pozostałymi systemami teleinformatycznymi, w których używa się numeru EORI.

Artykuł 32

Uwierzytelnianie i dostęp do centralnego systemu EORI

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu EORI przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu EORI przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

Artykuł 33

Centralny system EORI

1. Centralny system EORI jest wykorzystywany przez organy celne państw członkowskich do celów art. 7 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, a także przez Komisję na potrzeby udostępniania danych EORI do celów art. 46, art. 47 ust. 2 i art. 50 ust. 1 kodeksu, aby zapewnić jednolite stosowanie kontroli celnych i przepisów prawa celnego oraz minimalizować ryzyko, w tym za pomocą technik eksploracji danych i wymiany informacji o ryzyku.

2. System EORI może być także użytkowany przez Komisję lub właściwe organy partnerskie państw członkowskich do celów określonych w art. 16 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/2399.
3. Centralny system EORI współpracuje z krajowymi systemami EORI, o ile zostały one utworzone przez państwo członkowskie.

Artykuł 34

Krajowy system EORI

1. Krajowy system EORI, o ile został utworzony przez państwo członkowskie, jest użytkowany przez organy celne państwa członkowskiego, które go utworzyło, do wymiany i przechowywania danych EORI.
2. Krajowy system EORI, o ile został utworzony przez państwo członkowskie, współpracuje z centralnym systemem EORI.

ROZDZIAŁ VII

SYSTEM UPOWAŻNIONYCH PRZEDSIĘBIORCÓW (AEO)

Artykuł 35

Cel i struktura systemu AEO

1. System Upoważnionych Przedsiębiorców („system AEO”) umożliwia komunikację między Komisją, organami celnymi państw członkowskich, przedsiębiorcami i innymi osobami na potrzeby:
 - a) składania i obsługi wniosków o przyznanie statusu AEO;
 - b) udzielania pozwoleń AEO;
 - c) zarządzania wszelkimi późniejszymi zdarzeniami, które mogą mieć wpływ na pierwotną decyzję, o czym mowa w art. 30 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
2. System AEO składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie AEO;
 - b) centralny system AEO.
3. Państwa członkowskie mogą tworzyć następujące krajowe komponenty:
 - a) krajowy portal dla przedsiębiorców;
 - b) krajowy system AEO.

Artykuł 36

Korzystanie z systemu AEO

1. System AEO jest używany do przekazywania, przetwarzania, wymiany i przechowywania informacji dotyczących wniosków i decyzji w sprawie statusu AEO lub wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotną decyzję, o których mowa w art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 1 i 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
2. Organy celne państw członkowskich korzystają z systemu AEO w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z art. 31 ust. 1 i 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 oraz prowadzą rejestr odnośnych konsultacji.

*Artykuł 37***Uwierzytelnianie i dostęp do centralnego systemu AEO**

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień przedsiębiorców i innych osób w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu AEO przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS.

Uwierzytelnienie i dostęp przedstawicieli celnych do wspólnych komponentów systemu AEO wymaga, aby ich uprawnienia do działania w tym charakterze były zarejestrowane w systemie UUM&DS lub w systemie zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników ustanowionym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 20 niniejszego rozporządzenia.

2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu AEO przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu AEO przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

*Artykuł 38***Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie AEO**

1. Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie AEO komunikuje się z EUCTP, przy czym EUCTP jest punktem dostępu do systemu AEO dla przedsiębiorców i innych osób.
2. Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie AEO współpracuje z centralnym systemem AEO i zapewnia możliwość przekierowania do krajowych portali dla przedsiębiorców, o ile zostały one utworzone przez państwo członkowskie.
3. Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie AEO jest używany do przekazywania i wymiany informacji dotyczących wniosków i decyzji w sprawie statusu AEO lub wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotną decyzję.

*Artykuł 39***Centralny system AEO**

1. Centralny system AEO jest użytkowany przez organy celne państw członkowskich do wymiany i przechowywania informacji dotyczących wniosków i decyzji w sprawie statusu AEO lub wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotną decyzję.
2. Organy celne państw członkowskich korzystają z centralnego systemu AEO do celów wymiany i przechowywania informacji oraz konsultowania decyzji i zarządzania nimi, o których to celach mowa w art. 30 i 31 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
3. Centralny system AEO współpracuje z:
 - a) unijnym portalem dla przedsiębiorców;
 - b) krajowymi systemami AEO, o ile zostały one utworzone przez państwa członkowskie.

*Artykuł 40***Krajowy portal dla przedsiębiorców**

1. Krajowy portal dla przedsiębiorców, o ile został on utworzony przez państwo członkowskie, umożliwia wymianę informacji dotyczących wniosków i decyzji w sprawie statusu AEO.
2. Przedsiębiorcy i inne osoby korzystają z krajowego portalu dla przedsiębiorców, o ile został on utworzony, w celu wymiany informacji z organami celnymi państw członkowskich w odniesieniu do wniosków i decyzji w sprawie statusu AEO.

3. Krajowy portal dla przedsiębiorców współpracuje z krajowym systemem AEO, o ile został on utworzony przez państwo członkowskie.

Artykuł 41

Krajowy system AEO

1. Krajowy system AEO, o ile został on utworzony przez państwo członkowskie, jest użytkowany przez organy celne państwa członkowskiego, które go utworzyło, do wymiany i przechowywania informacji dotyczących wniosków i decyzji w sprawie statusu AEO lub wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotną decyzję.
2. Krajowy system AEO współpracuje z:
 - a) krajowym portalem dla przedsiębiorców, o ile został on utworzony przez państwo członkowskie.
 - b) centralnym systemem AEO.

ROZDZIAŁ VIII

SYSTEM KONTROLI IMPORTU 2

Artykuł 42

Cel i struktura ICS2

1. System kontroli importu 2 („ICS2”) wspiera komunikację między organami celnymi państw członkowskich i Komisją oraz między przedsiębiorcami i innymi osobami a organami celnymi państw członkowskich w następujących celach:
 - a) spełnienie wymogów dotyczących przywózowej deklaracji skróconej;
 - b) analiza ryzyka przez organy celne państw członkowskich, przeprowadzana głównie do celów bezpieczeństwa i ochrony oraz do celów środków celnych, w tym kontroli celnych, mających na celu ograniczenie istotnego ryzyka;
 - c) komunikacja między organami celnymi państw członkowskich w celu spełnienia wymogów dotyczących przywózowej deklaracji skróconej.
 - d) zapewnienie jednolitego stosowania przepisów prawa celnego i minimalizacja ryzyka poprzez m.in. przetwarzanie, porównywanie, analizowanie danych przez państwa członkowskie i Komisję, wzbogacanie i przekazywanie danych państwom członkowskim.
2. ICS2 składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) wspólny interfejs dla przedsiębiorców;
 - b) wspólne repozytorium.
3. Każde państwo członkowskie tworzy swój krajowy system przywózowy jako krajowy komponent.
4. Państwo członkowskie może stworzyć swój krajowy interfejs dla przedsiębiorców jako krajowy komponent.

Artykuł 43

Korzystanie z ICS2

1. ICS2 jest używany do następujących celów:
 - a) przedkładanie, przetwarzanie i przechowywanie danych zawartych w przywózowych deklaracjach skróconych, o których mowa w art. 127 kodeksu, oraz wnioskach o sprostowanie i unieważnienia, o których mowa w art. 129 kodeksu;
 - b) przyjmowanie, przetwarzanie i przechowywanie danych zawartych w przywózowych deklaracjach skróconych, uzyskanych ze zgłoszeń, o których mowa w art. 130 kodeksu;

- c) przedkładanie, przetwarzanie i przechowywanie informacji dotyczących powiadomień o przybyciu statku morskiego lub statku powietrznego, o których mowa w art. 133 kodeksu;
- d) przyjmowanie, przetwarzanie i przechowywanie informacji o przedstawieniu towarów organom celnym, o którym mowa w art. 139 kodeksu;
- e) przyjmowanie, przetwarzanie i przechowywanie informacji dotyczących wniosków o analizę ryzyka i wyników tej analizy, zaleceń kontrolnych, decyzji w sprawie kontroli oraz wyników kontroli, o których mowa w art. 46 ust. 3 i 5 oraz art. 47 ust. 2 kodeksu;
- f) przyjmowanie, przetwarzanie, przechowywanie i przekazywanie powiadomień i informacji przedsiębiorcom lub innym osobom, o których mowa w art. 186 ust. 2 lit. e) oraz art. 186 ust. 3–6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 i art. 24 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446;
- g) przedkładanie, przetwarzanie i przechowywanie informacji, których organy celne państw członkowskich art. 186 ust. 3 i 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

2. ICS2 użytkuje się do wspierania monitorowania i oceny przez Komisję i państwa członkowskie wdrażania wspólnych kryteriów i norm ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz środków kontroli i priorytetowych obszarów kontroli, o których mowa w art. 46 ust. 3 kodeksu.

3. Oprócz danych, o których mowa w ust. 1, można wykorzystać funkcję analizy bezpieczeństwa i ochrony ICS2 w celu zapewnienia wsparcia dla procesów zarządzania ryzykiem do gromadzenia, przechowywania, przetwarzania i analizowania następujących informacji:

- a) informacje inne niż informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;
- b) informacje o ryzyku i wyniki analizy ryzyka wymieniane na podstawie art. 46 ust. 5 kodeksu;
- c) dane wymieniane na podstawie art. 47 ust. 2 kodeksu, inne niż informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;
- d) dane gromadzone przez państwa członkowskie lub Komisję ze źródeł krajowych, unijnych lub międzynarodowych na podstawie art. 46 ust. 4 akapit drugi kodeksu;
- e) wszelkie inne dane lub informacje udostępniane w systemach teleinformatycznych Komisji, służące do wymiany i przechowywania informacji celnych, o których mowa w art. 16 kodeksu, oraz inne informacje dotyczące wprowadzania, wyprowadzania, tranzytu, przemieszczania, składowania i końcowego przeznaczenia towarów przemieszczanych między obszarem celnym Unii a państwami lub terytoriami znajdującymi się poza tym obszarem do celów jednolitego wdrażania kontroli celnych i przepisów prawa celnego.

Artykuł 44

Uwierzytelnianie i dostęp do ICS2

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień przedsiębiorców i innych osób w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu ICS2 przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS.
2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu ICS2 przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu ICS2 przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

Artykuł 45

Wspólny interfejs dla przedsiębiorców

1. Wspólny interfejs dla przedsiębiorców jest punktem dostępu do ICS2 dla przedsiębiorców i innych osób do celów art. 182 ust. 1a rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

2. Wspólny interfejs dla przedsiębiorców współpracuje ze wspólnym repozytorium ICS2, o którym mowa w art. 46 niniejszego rozporządzenia.
3. Wspólny interfejs dla przedsiębiorców jest wykorzystywany:
 - a) do składania, przetwarzania i przechowywania danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych i powiadomieniach o przybyciu towarów;
 - b) do składania, przetwarzania i przechowywania wniosków o sprostowanie i unieważnienie przywozowych deklaracji skróconych;
 - c) do wymiany informacji między organami celnymi państw członkowskich a przedsiębiorcami i innymi osobami.

Artykuł 46

Wspólne repozytorium ICS2

1. Wspólne repozytorium ICS2 jest używane przez Komisję i organy celne państw członkowskich do przetwarzania, przechowywania i wymiany:
 - a) danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych;
 - b) wniosków o sprostowanie i unieważnienie przywozowych deklaracji skróconych;
 - c) powiadomień o przybyciu towarów;
 - d) informacji o przedstawieniu towarów;
 - e) informacji dotyczących wniosków o analizę ryzyka i wyników tej analizy;
 - f) zaleceń kontrolnych;
 - g) decyzji kontrolnych;
 - h) wyników kontroli i informacji wymienianych z przedsiębiorcami lub innymi osobami.
2. Wspólne repozytorium ICS2 jest użytkowane przez Komisję i państwa członkowskie do celów statystyk i ocen oraz do wymiany informacji zawartych w przywozowej deklaracji skróconej między państwami członkowskimi oraz między Komisją i państwami członkowskimi.
3. Wspólne repozytorium ICS2 jest użytkowane przez Komisję i państwa członkowskie:
 - a) do gromadzenia, przechowywania, przetwarzania i analizowania dodatkowych elementów informacji w związku z przywozowymi deklaracjami skróconymi;
 - b) do wspierania procesów zarządzania ryzykiem, o których mowa w art. 43 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, za pośrednictwem funkcji analizy bezpieczeństwa i ochrony ICS2.
4. Wspólne repozytorium ICS2 współpracuje z:
 - a) wspólnym interfejsem dla przedsiębiorców;
 - b) krajowymi interfejsami dla przedsiębiorców, o ile zostały one utworzone przez państwa członkowskie.
 - c) krajowymi systemami przywozowymi.

Artykuł 47

Wymiana informacji między organami celnymi państw członkowskich za pomocą wspólnego repozytorium ICS2

Organ celny państwa członkowskiego użytkuje wspólne repozytorium ICS2 do wymiany:

- a) informacji z organem celnym innego państwa członkowskiego zgodnie z art. 186 ust. 2 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 przed zakończeniem analizy ryzyka głównie do celów bezpieczeństwa i ochrony;
- b) z organem celnym innego państwa członkowskiego – informacji w sprawie:
 - (i) zalecanych kontroli, o których mowa w art. 186 ust. 7 akapit pierwszy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447;
 - (ii) decyzji podjętych w sprawie zalecanych kontroli, o których mowa w pkt (i);

- (iii) wyników kontroli celnych zgodnie z art. 186 ust. 7 i 7a rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

Artykuł 48

Krajowy interfejs dla przedsiębiorców

1. Krajowy interfejs dla przedsiębiorców, o ile został utworzony przez państwo członkowskie, jest punktem dostępu do ICS2 dla przedsiębiorców i innych osób zgodnie z art. 182 ust. 1a rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 w przypadku, gdy przekazywana informacja jest skierowana do państwa członkowskiego prowadzącego ten krajowy interfejs dla przedsiębiorców.
2. Przedsiębiorcy i inne osoby mogą wybrać korzystanie z krajowego interfejsu dla przedsiębiorców, o ile został on utworzony, bądź ze wspólnego interfejsu dla przedsiębiorców w celu:
 - a) składania, przetwarzania i przechowywania danych zawartych w przywózowych deklaracjach skróconych i powiadomieniach o przybyciu towarów;
 - b) składania wniosków o sprostowanie i unieważnienie danych zawartych w przywózowych deklaracjach skróconych;
 - c) wymiany informacji między organami celnymi a przedsiębiorcami i innymi osobami.
3. Krajowy interfejs dla przedsiębiorców, o ile został utworzony, współpracuje ze wspólnym repozytorium ICS2.
4. Państwo członkowskie, które stworzy krajowy interfejs dla przedsiębiorców, powiadamia o tym fakcie Komisję.

Artykuł 49

Krajowy system przywózowy

1. Krajowy system przywózowy jest użytkowany przez organ celny danego państwa członkowskiego do następujących celów:
 - a) wymiana danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej, uzyskanych ze zgłoszeń, o których mowa w art. 130 kodeksu;
 - b) wymiana informacji i powiadomień ze wspólnym repozytorium ICS2 dotyczących przybycia statku morskiego lub statku powietrznego, o których mowa w art. 133 kodeksu;
 - c) wymiana informacji o przedstawieniu towarów;
 - d) przetwarzanie wniosków o analizę ryzyka;
 - e) wymiana i przetwarzanie informacji dotyczących wyników analiz ryzyka, zaleceń kontrolnych, decyzji kontrolnych i wyników kontroli.

Organ celny danego państwa członkowskiego wykorzystuje krajowy system przywózowy, gdy organ celny państwa członkowskiego otrzymuje dalsze informacje od przedsiębiorców i innych osób.

2. Krajowy system przywózowy współpracuje ze wspólnym repozytorium ICS2.
3. Krajowy system przywózowy współpracuje z systemami budowanymi na szczeblu krajowym do celu wyszukiwania informacji, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ IX

AUTOMATYCZNY SYSTEM EKSPORTU (AES)

Artykuł 50

Cel i struktura AES

1. Automatyczny System Eksportu („AES”) umożliwia komunikację między organami celnymi państw członkowskich oraz między organami celnymi państw członkowskich a przedsiębiorcami i innymi osobami do celów składania i przetwarzania zgłoszeń wywozowych i zgłoszeń do powrotnego wywozu, gdy towary są wyprowadzane poza obszar celny Unii. AES może również umożliwiać komunikację między organami celnymi państw członkowskich do celów przekazywania danych z wywozowych deklaracji skróconych w sytuacjach, o których mowa w art. 271 ust. 1 akapit drugi kodeksu.
2. AES składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) wspólna sieć łączności;
 - b) usługi centralne.
3. Państwa członkowskie tworzą następujące krajowe komponenty:
 - a) krajowy portal dla przedsiębiorców;
 - b) krajowy system wywozowy („krajowy AES”);
 - c) wspólny interfejs między AES i NCTS na szczeblu krajowym;
 - d) wspólny interfejs między AES a systemem kontroli przemieszczania wyrobów akcyzowych (EMCS) na szczeblu krajowym.

Artykuł 51

Korzystanie z AES

Gdy towary są wyprowadzane poza obszar celny Unii albo przemieszczane na specjalne obszary podatkowe lub z tych obszarów, AES jest używany do następujących celów:

- a) zapewnienie, aby przy wywozie i wyprowadzeniu dopełniono formalności określonych w kodeksie;
- b) składanie i przetwarzanie zgłoszeń wywozowych i zgłoszeń do powrotnego wywozu;
- c) obsługa wymiany komunikatów między urzędem celnym wywozu a urzędem celnym wyprowadzenia oraz – w przypadku odprawy scentralizowanej dla eksportu – między kontrolnym urzędem celnym a urzędem celnym przedstawienia;
- d) obsługa wymiany komunikatów między urzędem celnym złożenia a urzędem celnym wyprowadzenia w sytuacjach, o których mowa w art. 271 ust. 1 akapit drugi kodeksu.

Artykuł 52

Uwierzytelnianie i dostęp do AES

1. Za pośrednictwem krajowego portalu dla przedsiębiorców przedsiębiorcy i inne osoby uzyskują dostęp wyłącznie do krajowego AES. Uwierzytelnianie i weryfikacja uprawnień są określane przez państwa członkowskie.
2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu AES przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu AES przeprowadza się z wykorzystaniem UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

*Artykuł 53***Wspólna sieć łączności AES**

1. Wspólna sieć łączności zapewnia łączność elektroniczną między krajowymi AES państw członkowskich.
2. Organy celne państw członkowskich użytkują wspólną sieć łączności do wymiany informacji, o których mowa w art. 51 ust. 1 lit. c) i d) niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 54***Krajowy portal dla przedsiębiorców**

1. Krajowy portal dla przedsiębiorców umożliwia wymianę informacji między przedsiębiorcami albo innymi osobami a krajowymi AES organów celnych państwa członkowskiego.
2. Krajowy portal dla przedsiębiorców współpracuje z krajowym AES.

*Artykuł 55***Krajowy system wywozowy**

1. Krajowy AES współpracuje z krajowym portalem dla przedsiębiorców i jest użytkowany przez organ celny państwa członkowskiego do przetwarzania zgłoszeń wywozowych i zgłoszeń do powrotnego wywozu.
2. Krajowe AES państw członkowskich komunikują się ze sobą drogą elektroniczną za pośrednictwem wspólnej sieci łączności i przetwarzają informacje o wywozie i wyprowadzeniu otrzymane od innych państw członkowskich.
3. Państwa członkowskie zapewniają i utrzymują interfejs na szczeblu krajowym między własnymi krajowymi AES i EMCS do celów art. 280 kodeksu oraz art. 21 i 25 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 ⁽¹⁴⁾.
4. Państwa członkowskie zapewniają i utrzymują interfejs na szczeblu krajowym między własnymi krajowymi AES i NCTS do celów art. 280 kodeksu, art. 329 ust. 5 i 6 oraz art. 333 ust. 2 lit. b) i c) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

*Artykuł 56***Okres przejściowy w odniesieniu do systemów teleinformatycznych**

1. Do dnia 14 grudnia 2025 r. Komisja zapewnia państwom członkowskim dodatkowe wspólne komponenty, przepisy przejściowe i mechanizmy wspierające, aby stworzyć środowisko operacyjne, za pośrednictwem którego państwa członkowskie, które jeszcze nie wdrożyły systemu AES, mogą utrzymać tymczasowo interoperacyjność z systemami w państwach członkowskich, które już uruchomiły ten system.
2. Komisja oferuje wspólny komponent w postaci centralnego konwertera do wymiany komunikatów za pośrednictwem wspólnej sieci łączności. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o wdrożeniu konwertera na szczeblu krajowym. Komisja utrzymuje i obsługuje centralny konwerter do dnia 14 grudnia 2025 r.
3. W przypadku stopniowego przyłączania podmiotów gospodarczych i innych osób państwo członkowskie może zaoferować krajowy konwerter do wymiany komunikatów między przedsiębiorcą i innymi osobami a organem celnym tego państwa członkowskiego.

⁽¹⁴⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiająca ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (Dz.U. L 58 z 27.2.2020, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2020/262/oj>).

4. Komisja, działając we współpracy z państwami członkowskimi, opracowuje przepisy, które mają charakter biznesowo-techniczny i które należy stosować do dnia 14 grudnia 2025 r., aby umożliwić ustalenie powiązań i interoperacyjność między wymogami w zakresie wymiany informacji określonymi w rozporządzeniach delegowanych Komisji (UE) 2016/341 ⁽¹⁵⁾ i (UE) 2015/2446, a także w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2447.

ROZDZIAŁ X

NOWY SKOMPUTERYZOWANY SYSTEM TRANZYTOWY (NCTS)

Artykuł 57

Cel i struktura NCTS

1. Nowy skomputeryzowany system tranzytowy („NCTS”) umożliwia komunikację między organami celnymi państw członkowskich oraz między organami celnymi państw członkowskich a przedsiębiorcami i innymi osobami do celów składania i przetwarzania zgłoszeń celnych i powiadomień, gdy towary są obejmowane procedurą tranzytu.
2. NCTS składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) wspólna sieć łączności;
 - b) usługi centralne.
3. Państwa członkowskie tworzą następujące krajowe komponenty:
 - a) krajowy portal dla przedsiębiorców;
 - b) skomputeryzowany system tranzytowy („krajowy NCTS”);
 - c) wspólny interfejs między NCTS i AES na szczeblu krajowym.

Artykuł 58

Korzystanie z NCTS

Gdy towary są przemieszczane w ramach procedury tranzytu, NCTS jest używany do następujących celów:

- a) zapewnienie dopełnienia formalności tranzytowych określonych w kodeksie;
- b) zapewnienie dopełnienia formalności przewidzianych w Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej ⁽¹⁶⁾;
- c) składanie i przetwarzanie zgłoszeń tranzytowych;
- d) składanie zgłoszenia tranzytowego zawierającego dane niezbędne do analizy ryzyka do celów bezpieczeństwa i ochrony zgodnie z art. 263 ust. 4 kodeksu;
- e) składanie zgłoszenia tranzytowego zamiast przywózowej deklaracji skróconej, jak określono w art. 130 ust. 1 kodeksu.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 (Dz.U. L 69 z 15.3.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2016/341/oj).

⁽¹⁶⁾ Konwencja między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Austrii, Republiką Finlandii, Republiką Islandii, Królestwem Norwegii, Królestwem Szwecji i Konfederacją Szwajcarską o wspólnej procedurze tranzytowej (Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2, ELI: <http://data.europa.eu/eli/convention/1987/415/oj>).

*Artykuł 59***Uwierzytelnianie i dostęp do NCTS**

1. Za pośrednictwem krajowego portalu dla przedsiębiorców przedsiębiorcy uzyskują dostęp wyłącznie do krajowego systemu tranzytowego. Uwierzytelnianie i weryfikacja uprawnień są określone przez państwa członkowskie.
2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów NCTS przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów NCTS przeprowadza się z wykorzystaniem UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

*Artykuł 60***Wspólna sieć łączności NCTS**

1. Wspólna sieć łączności zapewnia łączność elektroniczną między krajowymi NCTS państw członkowskich i umawiających się stron Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej.
2. Organy celne państw członkowskich użytkują wspólną sieć łączności do wymiany informacji związanych z formalnościami związanymi z tranzytem.

*Artykuł 61***Krajowy portal dla przedsiębiorców**

1. Krajowy portal dla przedsiębiorców umożliwia wymianę informacji między przedsiębiorcami i innymi osobami a krajowym NCTS organów celnych państwa członkowskiego.
2. Krajowy portal dla przedsiębiorców współpracuje z krajowym NCTS.

*Artykuł 62***Krajowy system tranzytowy**

1. Krajowy NCTS współpracuje z krajowym portalem dla przedsiębiorców i jest stosowany przez organy celne państw członkowskich lub umawiających się stron Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej do składania i przetwarzania zgłoszeń tranzytowych.
2. Krajowy NCTS komunikuje się elektronicznie, za pośrednictwem wspólnej sieci łączności, ze wszystkimi krajowymi aplikacjami tranzytowymi państw członkowskich i umawiających się stron Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej oraz przetwarza informacje dotyczące tranzytu otrzymane od innych państw członkowskich i umawiających się stron Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej.
3. Państwa członkowskie zapewniają i utrzymują interfejs między swoimi krajowymi NCTS i AES do celów art. 329 ust. 5 i 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

*Artykuł 63***Wymiana informacji z systemem ICS2**

1. W przypadku państw członkowskich UE i umawiających się stron Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej, które podejmują decyzję o uwzględnieniu danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej w zgłoszeniu tranzytowym, i wyłącznie w przypadku dostarczenia ich przez przedsiębiorcę lub inną osobę, system NCTS przekazuje te dane do systemu ICS2 i wspiera wymianę informacji między ICS2 a przedsiębiorcami i innymi osobami.

2. Komisja zapewnia wspólny komponent do wymiany komunikatów między NCTS a ICS2.

Artykuł 64

Okres przejściowy w odniesieniu do systemów teleinformatycznych

1. W okresie przejściowym dla NCTS wskazanym w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2023/2879 Komisja zapewnia państwom członkowskim dodatkowe wspólne komponenty, przepisy przejściowe i mechanizmy wspierające, aby stworzyć środowisko operacyjne, za pośrednictwem którego państwa członkowskie, które jeszcze nie wdrożyły nowego systemu NCTS, mogą utrzymać tymczasowo interoperacyjność z systemami państw członkowskich, które już uruchomiły ten nowy system.
2. Komisja oferuje wspólny komponent w postaci centralnego konwertera do wymiany komunikatów za pośrednictwem wspólnej sieci łączności. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o wdrożeniu konwertera na szczeblu krajowym.
3. W przypadku stopniowego przyłączania podmiotów gospodarczych i innych osób państwo członkowskie może zaoferować krajowy konwerter do wymiany komunikatów między przedsiębiorcą i innymi osobami a organem celnym tego państwa członkowskiego.
4. Komisja, działając we współpracy z państwami członkowskimi, opracowuje przepisy techniczne, które mają charakter biznesowo-techniczny i które należy stosować w okresie przejściowym NCTS wskazanym w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2023/2879, aby umożliwić ustalenie powiązań i interoperacyjność między wymogami w zakresie wymiany informacji określonymi w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/341, w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2446 oraz w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2447.

ROZDZIAŁ XI

SYSTEM INF DLA PROCEDUR SPECJALNYCH

Artykuł 65

Cel i struktura systemu INF SP

1. System INF dla procedur specjalnych („system INF SP”) umożliwia komunikację między organami celnymi państw członkowskich a przedsiębiorcami i innymi osobami do celów wydawania i zarządzania danymi z INF w zakresie procedur specjalnych.
2. System INF SP składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie INF;
 - b) centralny system INF SP.

Artykuł 66

Korzystanie z systemu INF SP

1. System INF SP jest używany przez przedsiębiorców i inne osoby do składania wniosków o INF i monitorowania statusu takich wniosków. Organy celne państw członkowskich używają systemu INF SP do obsługi takich wniosków i zarządzania INF.
2. System INF SP umożliwia tworzenie INF przez organy celne państw członkowskich oraz, w razie potrzeby, komunikację między organami celnymi państw członkowskich.
3. System INF SP umożliwia obliczanie kwoty należności celnych przywozowych zgodnie z art. 86 ust. 3 kodeksu.

*Artykuł 67***Uwierzytelnianie i dostęp do centralnego systemu INF SP**

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień przedsiębiorców i innych osób do celów dostępu do wspólnych komponentów systemu INF SP przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS.

Uwierzytelnienie i dostęp przedstawicieli celnych do wspólnych komponentów systemu INF SP wymaga, aby ich uprawnienia do działania w tym charakterze były zarejestrowane w systemie UUM&DS lub w systemie zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników ustanowionym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 20 niniejszego rozporządzenia.

2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu INF SP przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu INF SP przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

*Artykuł 68***Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie INF**

1. EUCTP zapewnia dostęp do unijnego specjalnego portalu dla przedsiębiorców w zakresie INF, o którym mowa w art. 6 niniejszego rozporządzenia, przy czym unijny specjalny portal dla przedsiębiorców jest punktem dostępu do systemu INF SP dla przedsiębiorców i innych osób.
2. Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie INF współpracuje z centralnym systemem INF SP.

*Artykuł 69***Centralny system INF SP**

1. Centralny system INF SP jest użytkowany przez organy celne państw członkowskich do wymiany i przechowywania informacji dotyczących przedłożonych INF.
2. Centralny system INF SP współpracuje z unijnym specjalnym portalem dla przedsiębiorców w zakresie INF.

ROZDZIAŁ XII

SYSTEM ZARZĄDZANIA RYZYKIEM CELNYM (CRMS)*Artykuł 70***Cel i struktura CRMS**

1. System zarządzania ryzykiem celnym („CRMS”) umożliwia przekazywanie, przechowywanie i wymianę informacji o ryzyku między państwami członkowskimi, Szwajcarią i Norwegią oraz między państwami członkowskimi, Szwajcarią i Norwegią a Komisją w celu pomagania we wdrażaniu wspólnych ram zarządzania ryzykiem.
2. Usługa sieciowa dla systemów krajowych może być używana do wymiany danych między CRMS a systemami krajowymi za pośrednictwem interfejsu sieciowego. CRMS współpracuje ze wspólnymi komponentami ICS2.

Artykuł 71

Korzystanie z CRMS

1. CRMS jest używany do następujących celów:
 - a) wymiana informacji o ryzyku, w tym wyników analizy ryzyka, między państwami członkowskimi, Szwajcarią i Norwegią oraz między państwami członkowskimi, Szwajcarią i Norwegią a Komisją, o której to wymianie mowa w art. 46 ust. 5 i art. 47 ust. 2 kodeksu oraz w art. 36 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, a także przechowywanie i przetwarzanie takich informacji;
 - b) komunikowanie między państwami członkowskimi, Szwajcarią i Norwegią, a także między państwami członkowskimi, Szwajcarią i Norwegią a Komisją informacji dotyczących wdrażania wspólnych kryteriów ryzyka, priorytetowych działań kontrolnych, zarządzania kryzysowego, o których mowa w art. 36 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, oraz przedkładanie, przetwarzanie i przechowywanie tych informacji, w tym wymiana informacji o ryzyku, wyników analizy ryzyka przeprowadzonej przed podjęciem działań dotyczących priorytetowych kontroli i zarządzania kryzysowego, a także analizy wyników tych działań;
 - c) umożliwienie państwom członkowskim, Szwajcarii i Norwegii i Komisji wyszukiwania w systemie, drogą elektroniczną, sprawozdań z analizy ryzyka dotyczących istniejących zagrożeń, wyników analizy ryzyka i nowych trendów, aby uwzględnić je we wspólnych ramach zarządzania ryzykiem i krajowym systemie zarządzania ryzykiem.
2. Jeżeli możliwa jest automatyzacja przekazywania danych pomiędzy CRMS i systemami krajowymi, państwa członkowskie dostosowują systemy krajowe do korzystania z usługi sieciowej CRMS.

Artykuł 72

Uwierzytelnianie i dostęp do CRMS

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów CRMS przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów CRMS przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

Artykuł 73

Wspólny komponent CRMS

1. CRMS zapewnia formularze informacji o ryzyku oraz formularze informacji zwrotnej dotyczące wyników analizy ryzyka i kontroli, które są wypełniane elektronicznie w systemie, przetwarzane do celów sprawozdawczości i przechowywane w systemie. Upoważnieni użytkownicy powinni mieć możliwość wyszukiwania formularzy i korzystania z nich do celów zarządzania ryzykiem i kontroli na poziomie krajowym.
2. CRMS zapewnia mechanizmy komunikacji umożliwiające użytkownikom (indywidualnie albo w ramach jednostki organizacyjnej) przekazywanie i wymianę informacji o ryzyku, odpowiadanie na szczególne wnioski innych użytkowników oraz przekazywanie Komisji faktów i analiz wyników ich działań w trakcie wdrażania wspólnych kryteriów ryzyka, priorytetowych działań kontrolnych i zarządzania kryzysowego.
3. CRMS zapewnia narzędzia umożliwiające analizę i agregację danych z formularzy informacji o ryzyku przechowywanych w systemach.
4. CRMS zapewnia platformę do przechowywania informacji, które są istotne dla zarządzania ryzykiem i kontroli – w tym wytycznych, a także informacji i danych dotyczących technologii wykrywania, linków do innych baz danych – oraz udostępniania ich upoważnionym użytkownikom do celów zarządzania ryzykiem i kontroli.

ROZDZIAŁ XIII

ODPRAWA SCENTRALIZOWANA DLA IMPORTU (CCI)

Artykuł 74

Cel i struktura CCI

1. Odprawa scentralizowana dla importu („CCI”) umożliwia komunikację między organami celnymi państw członkowskich oraz między organami celnymi państw członkowskich a przedsiębiorcami do celów składania i przetwarzania zgłoszeń celnych w kontekście odprawy scentralizowanej dla importu, gdy w procedurę zaangażowane jest więcej niż jedno państwo członkowskie.
2. CCI składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) wspólna sieć łączności;
 - b) usługi centralne.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich krajowe systemy CCI komunikowały się za pośrednictwem wspólnej sieci łączności dla CCI z krajowymi systemami CCI innych państw członkowskich oraz aby krajowe systemy CCI zawierały następujące krajowe komponenty:
 - a) krajowy portal dla przedsiębiorców;
 - b) krajowa aplikacja CCI;
 - c) interfejs z EMCS/system wymiany informacji dotyczących podatku akcyzowego na poziomie krajowym.

Artykuł 75

Korzystanie z CCI

System CCI jest używany do następujących celów:

- a) zapewnienie dopełnienia określonych w kodeksie formalności związanych z odprawą scentralizowaną dla importu, gdy w procedurę zaangażowane jest więcej niż jedno państwo członkowskie;
- b) składanie i przetwarzanie standardowych zgłoszeń celnych w ramach odprawy scentralizowanej dla importu;
- c) składanie i przetwarzanie uproszczonych zgłoszeń celnych i odpowiednich zgłoszeń uzupełniających w ramach odprawy scentralizowanej dla importu;
- d) składanie i przetwarzanie odpowiednich zgłoszeń celnych i powiadomień o przedstawieniu zawartych w pozwoleniu na wpis do rejestru zgłaszającego w ramach odprawy scentralizowanej dla importu.

Artykuł 76

Uwierzytelnianie i dostęp do CCI

1. Za pośrednictwem krajowego portalu dla przedsiębiorców zbudowanego przez państwa członkowskie przedsiębiorcy uzyskują dostęp wyłącznie do krajowych systemów CCI. Uwierzytelnianie i weryfikacja uprawnień są określone przez państwa członkowskie.
2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu CCI przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu CCI przeprowadza się z wykorzystaniem UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

*Artykuł 77***Wspólna sieć łączności CCI**

1. Wspólna sieć łączności zapewnia łączność elektroniczną między krajowymi aplikacjami CCI państw członkowskich.
2. Organy celne państw członkowskich użytkują wspólną sieć łączności do wymiany informacji związanych z formalnościami przywozowymi dotyczącymi CCI.

*Artykuł 78***Krajowy portal dla przedsiębiorców**

1. Krajowy portal dla przedsiębiorców umożliwia wymianę informacji między przedsiębiorcami a krajowymi systemami CCI organów celnych państwa członkowskiego.
2. Krajowy portal dla przedsiębiorców współpracuje z krajowymi aplikacjami CCI.

*Artykuł 79***Krajowy system CCI**

1. Krajowy system CCI jest użytkowany przez organ celny państwa członkowskiego, które go stworzyło, do celów przetwarzania zgłoszeń celnych w ramach scentralizowanej odprawy dla importu (CCI).
2. Krajowe systemy CCI państw członkowskich komunikują się ze sobą drogą elektroniczną za pośrednictwem wspólnej domeny i przetwarzają informacje o przywozie otrzymane od innych państw członkowskich.

ROZDZIAŁ XIV

SYSTEM ZAREJESTROWANYCH EKSPORTERÓW (REX)

SEKCJA 1

System REX dla państw członkowskich*Artykuł 80***Cel i struktura systemu REX dla państw członkowskich**

1. System zarejestrowanych eksporterów („system REX”) dla państw członkowskich umożliwia organom celnym państw członkowskich rejestrację przedsiębiorców mających siedzibę w Unii do celów deklarowania preferencyjnego pochodzenia towarów, a także zarządzanie tymi rejestracjami, a mianowicie zmianę rejestracji, cofnięcie rejestracji, unieważnienie cofnięcia i raportowanie.
2. System REX dla państw członkowskich składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie systemu REX dla państw członkowskich;
 - b) centralny system REX dla państw członkowskich.
3. Państwa członkowskie mogą tworzyć następujące krajowe komponenty:
 - a) krajowy portal dla przedsiębiorców;
 - b) krajowy system zarejestrowanych eksporterów („krajowy system REX”).

*Artykuł 81***Korzystanie z systemu REX dla państw członkowskich**

System REX dla państw członkowskich jest użytkowany przez eksporterów i organy celne państw członkowskich zgodnie z przepisami obowiązującymi do celów unijnych uzgodnień preferencyjnych.

*Artykuł 82***Uwierzytelnianie i dostęp do systemu REX dla państw członkowskich**

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień przedsiębiorców i innych osób w celu uzyskania dostępu do unijnego specjalnego portalu dla przedsiębiorców w zakresie systemu REX dla państw członkowskich przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS.

Uwierzytelnienie i dostęp przedstawicieli celnych do unijnego specjalnego portalu dla przedsiębiorców w zakresie systemu REX dla państw członkowskich wymaga, aby ich uprawnienia do działania w tym charakterze były zarejestrowane w systemie UUM&DS lub w systemie zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników ustanowionym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 20 niniejszego rozporządzenia.

2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień urzędników państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do centralnego systemu REX dla państw członkowskich przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do centralnego systemu REX dla państw członkowskich przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

*Artykuł 83***Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie systemu REX dla państw członkowskich**

1. Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie systemu REX dla państw członkowskich współpracuje z EUCTP, a EUCTP jest punktem dostępu dla wniosków składanych przez przedsiębiorców i inne osoby do centralnego systemu REX dla państw członkowskich.

2. Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie systemu REX dla państw członkowskich współpracuje z centralnym systemem REX dla państw członkowskich i umożliwia przekierowanie użytkowników do krajowego portalu dla przedsiębiorców, o ile został on utworzony przez państwo członkowskie.

3. W państwach członkowskich, w których nie utworzono krajowego portalu dla przedsiębiorców, unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie systemu REX dla państw członkowskich jest używany do przedkładania i wymiany informacji dotyczących wniosków o rejestrację i decyzji dotyczących rejestracji oraz w odniesieniu do wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotny wniosek lub rejestrację, o których to zdarzeniach mowa w art. 80 niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 84***Centralny system REX dla państw członkowskich**

1. Organy celne państw członkowskich korzystają z centralnego systemu REX dla państw członkowskich w celu rozpatrywania wniosków o rejestrację, o których mowa w art. 83 niniejszego rozporządzenia, przechowywania rejestracji, przetwarzania wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotny wniosek lub rejestrację, lub dokonywania zapytań w rejestrach.

2. Centralny system REX dla państw członkowskich współpracuje z unijnym specjalnym portalem dla przedsiębiorców w zakresie systemu REX, usługami dotyczącymi danych referencyjnych i innymi odpowiednimi systemami.

*Artykuł 85***Krajowy portal dla przedsiębiorców**

1. Jeżeli państwo członkowskie tworzy krajowy portal dla przedsiębiorców, przedsiębiorcy i inne osoby używają tego portalu do przedkładania i wymiany informacji dotyczących wniosków o rejestrację i decyzji dotyczących rejestracji oraz w odniesieniu do wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotny wniosek lub rejestrację, o których to zdarzeniach mowa w art. 80 niniejszego rozporządzenia.
2. Państwo członkowskie, które stworzy krajowy portal dla przedsiębiorców, powiadamia o tym fakcie Komisję.
3. Krajowy portal dla przedsiębiorców współpracuje z krajowym systemem REX.

*Artykuł 86***Krajowy system REX**

1. Organy celne państw członkowskich korzystają z krajowego systemu REX, o ile został on utworzony przez państwo członkowskie, w celu rozpatrywania wniosków o rejestrację, o których mowa w art. 85 niniejszego rozporządzenia, przechowywania rejestracji, przetwarzania wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotny wniosek lub rejestrację, lub dokonywania zapytań w rejestracjach.
2. Krajowy system REX współpracuje i pozostaje zsynchronizowany z centralnym systemem REX dla państw członkowskich.

*SEKCJA 2***System REX dla państw trzecich, z którymi Unia zawarła uzgodnienia preferencyjne***Artykuł 87***Cel i struktura systemu REX dla państw trzecich, z którymi Unia zawarła uzgodnienia preferencyjne**

1. System REX dla państw trzecich, z którymi Unia zawarła uzgodnienia preferencyjne („system REX dla państw trzecich”), umożliwia przedsiębiorcom w tych państwach przygotowanie wniosków o rejestrację jako zarejestrowany eksporter oraz właściwym organom w tych państwach przetwarzanie tych wniosków, a także zarządzanie tymi rejestracjami, a mianowicie zmianę rejestracji, cofnięcie rejestracji, unieważnienie cofnięcia i raportowanie.
2. System REX dla państw trzecich składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) system poprzedzający złożenie wniosku;
 - b) centralny system REX dla państw trzecich.

*Artykuł 88***Korzystanie z systemu REX dla państw trzecich**

System REX dla państw trzecich stosuje się w określonych państwach trzecich, zgodnie z unijnymi uzgodnieniami preferencyjnymi.

*Artykuł 89***Uwierzytelnianie i dostęp do systemu REX dla państw trzecich**

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień urzędników państw trzecich w celu uzyskania dostępu do centralnego systemu REX dla państw trzecich przeprowadza się z wykorzystaniem EU Login i systemu zarządzania użytkownikami systemu REX dla państw trzecich (T-REX).
2. Dostęp przedsiębiorców i innych osób do systemu poprzedzającego złożenie wniosku, o którym mowa w art. 87 ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia, jest anonimowy.
3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do centralnego systemu REX dla państw trzecich przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
4. W przypadku gdy uzgodnienie preferencyjne Unii nie ma już zastosowania do państwa trzeciego, właściwe organy w tym państwie trzecim zachowują dostęp do systemu REX dla państw trzecich tak długo, jak jest to wymagane, aby umożliwić tym właściwym organom wypełnienie ich obowiązków.

*Artykuł 90***Przetwarzanie danych w odniesieniu do systemu REX dla państw trzecich**

Dane osobowe osób, których dane dotyczą, mających siedzibę w państwie trzecim, w systemie REX dla państw trzecich, zarejestrowane przez właściwe organy w państwach trzecich, są przetwarzane do celów wdrażania i monitorowania odpowiednich uzgodnień preferencyjnych z Unią.

*Artykuł 91***Centralny system REX dla państw trzecich, z którymi Unia zawarła uzgodnienia preferencyjne**

1. Właściwe organy państw trzecich korzystają z centralnego systemu REX dla państw trzecich, z którymi Unia posiada uzgodnienie preferencyjne, w celu rozpatrywania wniosków o rejestrację, przechowywania rejestracji, przetwarzania wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotny wniosek lub rejestrację, lub dokonywania zapytań w rejestracjach.
2. Centralny system REX dla państw trzecich współpracuje z systemem poprzedzającym złożenie wniosku, usługami dotyczącymi danych referencyjnych i innymi odpowiednimi systemami.

*Artykuł 92***System poprzedzający złożenie wniosku w systemie REX dla państw trzecich, z którymi Unia zawarła uzgodnienia preferencyjne**

1. System poprzedzający złożenie wniosku jest punktem dostępu umożliwiającym przedsiębiorcom i innym osobom przekazywanie drogą elektroniczną danych we wniosku o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera. Systemu poprzedzającego złożenie wniosku nie używa się do składania wniosków o zmianę lub cofnięcie istniejących rejestracji.
2. System poprzedzający złożenie wniosku współpracuje z centralnym systemem REX dla państw trzecich, z którymi Unia zawarła uzgodnienia preferencyjne

ROZDZIAŁ XV

SYSTEM POTWIERDZENIA UNIJNEGO STATUSU CELNEGO TOWARÓW (POUS)*Artykuł 93***Cel i struktura systemu PoUS**

1. System potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów („system PoUS”) umożliwia komunikację między organami celnymi państw członkowskich a przedsiębiorcami i innymi osobami do celów wydawania i zarządzania danymi T2L/T2LF i manifestu celnego towarów w celu potwierdzenia statusu celnego towarów unijnych.
2. System PoUS składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie PoUS;
 - b) centralny system PoUS.
3. Państwa członkowskie mogą tworzyć następujące krajowe komponenty:
 - a) krajowy portal dla przedsiębiorców;
 - b) krajowy system potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów („krajowy system PoUS”).

*Artykuł 94***Korzystanie z systemu PoUS**

1. Przedsiębiorcy i inne osoby użytkują system PoUS:
 - a) w celu składania wniosków o zatwierdzenie i rejestrację lub rejestrację bez zatwierdzenia;
 - b) w celu składania potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów w formie danych T2L/T2LF i manifestu celnego towarów;
 - c) w celu zarządzania wykorzystaniem potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów po przedstawieniu.
2. System PoUS umożliwia zatwierdzanie i rejestrację wniosków przedsiębiorców i innych osób oraz zarządzanie wykorzystaniem potwierdzenia unijnego statusu.
3. PoUS umożliwia również komunikację między organami celnymi państw członkowskich w celu przedkładania danych T2L/T2LF i manifestu celnego towarów na potrzeby potwierdzenia unijnego statusu celnego towaru.

*Artykuł 95***Uwierzytelnianie i dostęp do centralnego systemu PoUS**

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień przedsiębiorców i innych osób w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu PoUS przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS.

Uwierzytelnienie i dostęp przedstawicieli celnych do unijnego specjalnego portalu dla przedsiębiorców w zakresie systemu PoUS dla państw członkowskich wymaga, aby ich uprawnienia do działania w tym charakterze były zarejestrowane w systemie UUM&DS lub w systemie zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników ustanowionym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 20 niniejszego rozporządzenia.

2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu PoUS przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do krajowego systemu PoUS przeprowadza się z wykorzystaniem systemu zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników utworzonego przez odpowiednie państwo członkowskie.

3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu PoUS przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

Artykuł 96

Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie PoUS

1. Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie PoUS komunikuje się z EUCTP, przy czym EUCTP jest punktem dostępu do systemu PoUS dla przedsiębiorców i innych osób.
2. Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie PoUS współpracuje z centralnym systemem PoUS.

Artykuł 97

Centralny system PoUS

1. Centralny system PoUS jest użytkowany przez organy celne państw członkowskich do wymiany i przechowywania informacji dotyczących przedłożonych danych T2L/T2LF i manifestu celnego towarów.
2. Centralny system PoUS współpracuje z unijnym specjalnym portalem dla przedsiębiorców w zakresie PoUS.

Artykuł 98

Krajowy portal dla przedsiębiorców

1. W tych państwach członkowskich, które utworzyły krajowy system PoUS zgodnie z art. 93 ust. 3 lit. b) niniejszego rozporządzenia, głównym punktem dostępu do krajowego systemu PoUS dla przedsiębiorców i innych osób jest krajowy portal dla przedsiębiorców.
2. Krajowy portal dla przedsiębiorców współpracuje z krajowym systemem PoUS, o ile został on utworzony przez państwo członkowskie.
3. Krajowy portal dla przedsiębiorców zapewnia funkcje równoważne funkcjom zapewnianym przez unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie PoUS.
4. Państwo członkowskie, które stworzy krajowy portal dla przedsiębiorców, powiadamia o tym fakcie Komisję.

Artykuł 99

Krajowy system PoUS

Krajowy system PoUS współpracuje z centralnym systemem PoUS w celu udostępnienia w systemie centralnym potwierdzeń tworzonych w krajowym systemie PoUS.

ROZDZIAŁ XVI

SYSTEM SURVEILLANCE

Artykuł 100

Cel i struktura systemu Surveillance

1. System Surveillance umożliwia, zgodnie z art. 56 ust. 5 kodeksu oraz z prawem Unii dotyczącym jego stosowania, komunikację między organami celnymi państw członkowskich i Komisją do celów nadzoru celnego oraz gromadzenia, przechowywania, przetwarzania i analizy danych pochodzących ze zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu lub wywozu towarów.

2. Państwa członkowskie w sposób zautomatyzowany przekazują żądane informacje z systemów zgłoszeń celnych do systemu Surveillance.
3. System Surveillance jest systemem centralnym składającym się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) komponent służący do gromadzenia, walidacji i przechowywania danych;
 - b) komponent służący do eksploracji danych i generowania informacji do celów nadzoru celnego.

Artykuł 101

Korzystanie z systemu Surveillance

Dane w systemie Surveillance wykorzystuje się do celów nadzoru nad procedurami dopuszczenia do obrotu i wywozu, co obejmuje:

- a) wspieranie Komisji i organów celnych państw członkowskich w zapewnieniu jednolitego stosowania kontroli celnych i przepisów prawa celnego;
- b) minimalizowanie ryzyka, w tym poprzez eksplorację danych i wymianę informacji o ryzyku;
- c) wdrożenie szczególnych środków przewidzianych w innych przepisach unijnych, które to środki muszą zostać wdrożone przez organy celne państw członkowskich na granicy.

Artykuł 102

Uwierzytelnianie i dostęp do systemu Surveillance

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu Surveillance przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu Surveillance przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

Artykuł 103

Centralny system Surveillance

Państwa członkowskie i Komisja korzystają z centralnego systemu Surveillance do gromadzenia, przechowywania, przetwarzania i analizowania danych, o których mowa w art. 101 niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ XVII

SYSTEM ZARZĄDZANIA ZABEZPIECZENIAMI

Artykuł 104

Cel i struktura systemu GUM

1. System zarządzania zabezpieczeniami („system GUM”) umożliwia składanie oraz obsługę wniosków i decyzji dotyczących zabezpieczeń generalnych oraz zarządzanie nimi za pośrednictwem systemu decyzji celnych, o którym mowa w art. 7 niniejszego rozporządzenia. Umożliwia również zarządzanie zabezpieczeniami generalnymi i innymi zabezpieczeniami oraz ich monitorowanie, z wyjątkiem tranzytu, który jest obsługiwany w ramach projektu NCTS.
2. System GUM składa się z następujących wspólnych komponentów systemu decyzji celnych, o których mowa w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia:
 - a) unijny portal dla przedsiębiorców;
 - b) centralny system GUM;

- c) usługi dotyczące danych referencyjnych (CRS).
- 3. Państwa członkowskie tworzą, jako krajowy komponent, krajowy system zarządzania zabezpieczeniami („krajowy system GUM”).

Artykuł 105

Korzystanie z systemu GUM

1. System GUM jest używany, za pośrednictwem systemu decyzji celnych, o którym mowa w art. 7 niniejszego rozporządzenia, do składania i obsługi wniosków o zabezpieczenie generalne oraz do zarządzania decyzjami dotyczącymi tych wniosków lub pozwoleń na korzystanie z zabezpieczenia generalnego.
2. System GUM jest także używany do następujących celów:
 - a) rejestracja zabezpieczeń pojedynczych i zabezpieczeń generalnych;
 - b) zarządzanie zabezpieczeniami pojedynczymi i zabezpieczeniami generalnymi;
 - c) monitorowanie istnienia zabezpieczenia udzielonego w państwie członkowskim innym niż to, w którym zabezpieczenie jest wykorzystywane;
 - d) monitorowanie kwoty referencyjnej.

Artykuł 106

Uwierzytelnianie i dostęp do centralnego systemu GUM

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień przedsiębiorców i innych osób w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu GUM przeprowadza się zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia.
2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu GUM przeprowadza się zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia.
3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do krajowego systemu GUM przeprowadza się z wykorzystaniem systemu zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników utworzonego przez odpowiednie państwo członkowskie.
4. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu GUM przeprowadza się zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 107

Unijny portal dla przedsiębiorców

1. Unijny portal dla przedsiębiorców, o którym mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia, jest punktem dostępu do systemu GUM dla przedsiębiorców oraz innych osób.
2. Unijny portal dla przedsiębiorców jest wykorzystywany do celów dotyczących wniosków i pozwoleń związanych z zabezpieczeniami generalnymi, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, a także do zarządzania decyzjami dotyczącymi tych wniosków i pozwoleń.

Artykuł 108

Centralny system GUM

1. Centralny system GUM, wykorzystujący centralny system zarządzania decyzjami celnymi, o którym mowa w art. 11 niniejszego rozporządzenia, jest wykorzystywany przez organy celne państw członkowskich do zarządzania wnioskami i decyzjami dotyczącymi zabezpieczeń generalnych.
2. Centralny system GUM współdziała z krajowym systemem GUM w zakresie zabezpieczeń generalnych.

*Artykuł 109***Krajowy system GUM**

1. Krajowy system GUM jest użytkowany przez organy celne państw członkowskich do rejestrowania zabezpieczeń generalnych i zarządzania nimi oraz do monitorowania powiązanych kwot referencyjnych.
2. Krajowy system GUM może być wykorzystywany do rejestrowania innych zabezpieczeń i zarządzania nimi.
3. Krajowy system GUM współpracuje z krajowymi systemami zgłoszeń celnych w przypadku powołań na zabezpieczenia.
4. Krajowy system GUM może zgodnie z art. 13 ust. 3 niniejszego rozporządzenia pobierać z usług dotyczących danych referencyjnych odpowiednie dane biznesowe w odniesieniu do danego pozwolenia na stosowanie zabezpieczeń generalnych.

ROZDZIAŁ XVIII

FUNKCJONOWANIE SYSTEMÓW TELEINFORMATYCZNYCH ORAZ SZKOLENIA W ZAKRESIE KORZYSTANIA Z NICH*Artykuł 110***Rozwijanie, testowanie i użytkowanie systemów teleinformatycznych oraz zarządzanie nimi**

1. Komisja opracowuje, testuje i wdraża wspólne komponenty oraz zarządza nimi, a państwa członkowskie mogą testować te wspólne komponenty. Państwa członkowskie opracowują, testują i wdrażają krajowe komponenty oraz zarządzają nimi.
2. Państwa członkowskie zapewniają interoperacyjność krajowych komponentów ze wspólnymi komponentami.
3. Komisja opracowuje i aktualizuje – w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi – wspólne specyfikacje dla systemów zdecentralizowanych.
4. Państwa członkowskie rozwijają interfejsy w celu zapewnienia funkcjonalności systemów zdecentralizowanych, która jest niezbędna do wymiany informacji z przedsiębiorcami i innymi osobami za pośrednictwem krajowych komponentów i interfejsów oraz z innymi państwami członkowskimi za pośrednictwem wspólnych komponentów, są operatorami tych interfejsów i utrzymują je.

*Artykuł 111***Utrzymywanie systemów teleinformatycznych i wprowadzanie w nich zmian**

1. Komisja zajmuje się utrzymaniem wspólnych komponentów, a państwa członkowskie utrzymaniem swoich krajowych komponentów.
2. Komisja i państwa członkowskie zapewniają nieprzerwane działanie systemów teleinformatycznych.
3. Komisja może zmieniać wspólne komponenty systemów teleinformatycznych w celu korygowania nieprawidłowości, dodawania nowych funkcji lub modyfikacji istniejących funkcji.
4. Komisja informuje państwa członkowskie o zmianach i aktualizacjach wspólnych komponentów.
5. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zmianach i aktualizacjach krajowych komponentów, które mogą mieć wpływ na funkcjonowanie wspólnych komponentów.
6. Komisja i państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej informacje na temat zmian i aktualizacji systemów teleinformatycznych określonych w ust. 4 i 5.

Artykuł 112

Czasowa awaria systemów teleinformatycznych

1. W razie czasowej awarii systemów teleinformatycznych, o której mowa w art. 6 ust. 3 lit. b) kodeksu, przedsiębiorcy i inne osoby składają informacje wymagane do dopełnienia odpowiednich formalności w sposób określony przez państwa członkowskie, w tym za pośrednictwem środków innych niż techniki elektronicznego przetwarzania danych.
 2. Organy celne państw członkowskich zapewniają, by informacje złożone zgodnie z ust. 1 zostały udostępnione w odpowiednich systemach teleinformatycznych w terminie 7 dni od momentu ponownej dostępności tych systemów.
 3. Komisja i państwa członkowskie informują się wzajemnie o niedostępności systemów teleinformatycznych będącej skutkiem czasowej awarii.
- Komisja i państwa członkowskie również informują się wzajemnie o niedostępności systemów przedsiębiorców w odniesieniu do ICS2.
4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 w razie czasowej awarii ICS2, AES, CRMS. PoUS lub CCI stosuje się plan ciągłości działania uzgodniony przez państwa członkowskie i Komisję.
 5. W odniesieniu do ICS2 każde państwo członkowskie podejmuje decyzję o uruchomieniu planu ciągłości działania, jeżeli to państwo członkowskie jest dotknięte czasową awarią systemu teleinformatycznego lub jeżeli przedsiębiorca nie jest w stanie złożyć przywózowej deklaracji skróconej lub danych zawartych w takiej deklaracji zgodnie z art. 127 ust. 4 i 6 kodeksu.
 6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 w razie czasowej awarii systemu NCTS stosuje się procedurę ciągłości działania zgodnie z załącznikiem 72-04 do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
 7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 w razie czasowej awarii systemu PoUS stosuje się plan ciągłości działania uzgodniony przez państwa członkowskie i Komisję.

Artykuł 113

Wsparcie szkoleniowe w zakresie użytkowania i funkcjonowania wspólnych komponentów

Komisja wspiera państwa członkowskie w zakresie użytkowania i funkcjonowania wspólnych komponentów systemów teleinformatycznych poprzez zapewnianie odpowiednich materiałów szkoleniowych.

ROZDZIAŁ XIX

OCHRONA DANYCH, ZARZĄDZANIE DANYMI ORAZ WŁASNOŚĆ I BEZPIECZEŃSTWO SYSTEMÓW TELEINFORMATYCZNYCH

Artykuł 114

Ochrona danych osobowych

1. Dane osobowe zarejestrowane w systemach teleinformatycznych są przetwarzane do celów wykonywania przepisów prawa celnego i innych przepisów, zgodnie z kodeksem, z uwzględnieniem szczególnych celów każdego z systemów teleinformatycznych, określonych w art. 4, art. 7 ust. 1, art. 16 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 30, art. 35 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 50 ust. 1, art. 57 ust. 1, art. 65 ust. 1, art. 70 ust. 1, art. 74 ust. 1, art. 80 ust. 1, art. 87 ust. 1, art. 93 ust. 1, art. 100 ust. 1 i art. 104 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.
2. Krajowe organy nadzorcze państw członkowskich w dziedzinie ochrony danych osobowych oraz Europejski Inspektor Ochrony Danych, zgodnie z art. 62 rozporządzenia (UE) 2018/1725, współpracują w celu zapewnienia skoordynowanego nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych zarejestrowanych w systemach teleinformatycznych.

3. Każdy wniosek osoby, której dane dotyczą, zarejestrowanej w systemie REX, o skorzystanie z praw przysługujących jej na mocy rozdziału III rozporządzeń (UE) 2016/679 i (UE) 2018/1725 przedkłada się najpierw właściwym organom w państwie trzecim lub organom celnym w państwie członkowskim, które dokonało rejestracji danych osobowych.

W przypadku gdy osoba, której dane dotyczą, złożyła taki wniosek do Komisji, nie próbując dochodzić swoich praw od właściwych organów w państwie trzecim lub od organów celnych w państwie członkowskim, które dokonało rejestracji danych osobowych, Komisja przekazuje ten wniosek odpowiednio właściwym organom w państwie trzecim lub organom celnym w państwie członkowskim, które dokonało rejestracji danych.

Jeżeli zarejestrowany eksporter nie zdoła dojść swoich praw od właściwych organów w państwie trzecim lub od organów celnych w państwie członkowskim, które dokonało rejestracji danych osobowych, zarejestrowany eksporter przedkłada taki wniosek Komisji działającej jako administrator w rozumieniu w art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679 i art. 3 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725.

Artykuł 115

Aktualizacja danych w systemach teleinformatycznych

1. Państwa członkowskie zapewniają, by dane zarejestrowane na szczeblu krajowym odpowiadały danym zarejestrowanym we wspólnych komponentach i były stale aktualizowane.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w odniesieniu do ICS2 państwa członkowskie zapewniają, aby następujące dane były stale aktualizowane w stosunku do danych zawartych we wspólnym repozytorium ICS2 i odpowiadały tym danym:
 - a) dane zarejestrowane na szczeblu krajowym i przekazane z krajowego systemu przywozowego do wspólnego repozytorium ICS2;
 - b) dane otrzymane przez krajowy system przywozowy ze wspólnego repozytorium ICS2.

Artykuł 116

Ograniczenia dostępu do danych i ich przetwarzania

1. Prawo dostępu i przetwarzania w stosunku do danych zarejestrowanych przez państwo członkowskie we wspólnych komponentach systemów teleinformatycznych przysługuje temu państwu członkowskiemu. Inne państwo członkowskie uczestniczące w obsłudze wniosku lub zarządzaniu decyzją, do których odnoszą się dane, także może uzyskać dostęp do tych danych i przetwarzać je.
2. W stosunku do danych zarejestrowanych przez przedsiębiorcę lub inną osobę we wspólnych komponentach systemów teleinformatycznych mają oni prawo dostępu i przetwarzania. Państwo członkowskie uczestniczące w przetwarzaniu wniosku lub zarządzaniu decyzją, do której odnoszą się dane, także może uzyskać dostęp do tych danych i przetwarzać je.
3. Prawo dostępu i przetwarzania w stosunku do danych przekazanych przez przedsiębiorcę lub inną osobę do wspólnego interfejsu dla przedsiębiorców lub zarejestrowanych przez nich we wspólnym komponencie ICS2 przysługuje temu przedsiębiorcy lub tej innej osobie.
4. Dane zarejestrowane przez państwo członkowskie w centralnym systemie EBTi mogą być przetwarzane przez to państwo. Inne państwo członkowskie uczestniczące w przetwarzaniu wniosku, do którego odnoszą się dane, może również przetwarzać te dane, w tym w drodze konsultacji między organami celnymi państw członkowskich zgodnie z art. 26 niniejszego rozporządzenia. Prawo dostępu do tych danych przysługuje organom celnym państw członkowskich do celów art. 25 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, a Komisja może uzyskać dostęp do tych danych do celów art. 21 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.
5. Prawo dostępu i przetwarzania w stosunku do danych zarejestrowanych przez przedsiębiorcę lub inną osobę w centralnym systemie EBTi przysługuje temu przedsiębiorcy lub tej osobie. Prawo dostępu do tych danych przysługuje organom celnym państw członkowskich do celów art. 25 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, a Komisja może uzyskać dostęp do tych danych do celów art. 21 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

6. Prawo dostępu i przetwarzania w stosunku do danych zarejestrowanych we wspólnym komponencie systemu EORI przysługuje Komisji. Prawo dostępu i przetwarzania danych przysługuje również państwu członkowskiemu, które zarejestrowało te dane.

7. W stosunku do danych zawartych we wspólnych komponentach ICS2:

- a) przekazanych państwu członkowskiemu przez przedsiębiorcę lub inną osobę do wspólnego repozytorium ICS2 za pośrednictwem wspólnego interfejsu dla przedsiębiorców, prawo dostępu i przetwarzania w ramach wspólnego repozytorium ICS2 przysługuje temu państwu członkowskiemu, a także, w stosowych przypadkach, temu państwu członkowskiemu przysługuje również prawo dostępu do tych danych zarejestrowanych we wspólnym interfejsie dla przedsiębiorców
- b) przekazanych przez państwo członkowskie do wspólnego repozytorium ICS2 lub zarejestrowanych w nim przez państwo członkowskie, prawo dostępu i przetwarzania przysługuje temu państwu członkowskiemu;
- c) o których to danych mowa w lit. a) i b), prawo dostępu i przetwarzania przysługuje również innemu państwu członkowskiemu zgodnie z art. 186 ust. 2 lit. a), b) i d), art. 186 ust. 5, 7 i 7a oraz art. 189 ust. 3 i 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, jeżeli państwo to uczestniczy w analizie ryzyka lub procedurze kontrolnej, których te dane dotyczą, lub w obu, z wyjątkiem danych zarejestrowanych w systemie przez organy celne innych państw członkowskich w odniesieniu do informacji dotyczących zagrożeń dla bezpieczeństwa i ochrony, o których mowa w art. 186 ust. 2 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447;
- d) prawo przetwarzania przysługuje Komisji we współpracy z państwami członkowskimi do celów, o których mowa w art. 43 ust. 2 niniejszego rozporządzenia i w art. 182 ust. 1 lit. c) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, a dostęp do wyników tego przetwarzania przysługuje Komisji i państwom członkowskim;
- e) prawo dostępu i przetwarzania przysługuje państwom członkowskim i Komisji do celów, o których mowa w art. 43 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, na warunkach, o których mowa w art. 119 niniejszego rozporządzenia, oraz zgodnie ze szczegółowymi umowami dotyczącymi poszczególnych projektów, określającymi szczegółowo operacje przetwarzania między państwami członkowskimi a Komisją.

8. Komisja i państwa członkowskie mają prawo dostępu i przetwarzania w stosunku do danych zawartych we wspólnym komponencie ICS2, które są zarejestrowane przez Komisję we wspólnym repozytorium ICS2.

9. Komisja i państwa członkowskie mają prawo dostępu i przetwarzania w stosunku do danych w systemie Surveillance.

10. Organy celne państw członkowskich i Komisja mają prawo dostępu i przetwarzania w stosunku do danych zarejestrowanych w centralnym systemie REX dla państw członkowskich do celów wdrażania i monitorowania uzgodnień preferencyjnych Unii.

11. Prawo dostępu do danych zarejestrowanych w centralnym systemie REX dla państw trzecich, z którymi Unia zawarła uzgodnienia preferencyjne, mają:

- a) właściwe organy państwa trzeciego, w którym dane zostały zarejestrowane;
- b) organy celne państw członkowskich do celów przeprowadzania weryfikacji zgłoszeń celnych na podstawie art. 188 kodeksu lub przeprowadzania kontroli po zwolnieniu towarów na podstawie art. 48 kodeksu;
- c) Komisja do celów wdrażania i monitorowania uzgodnień preferencyjnych Unii.

12. Jeżeli państwa członkowskie zgłaszają incydenty i problemy w procesach operacyjnych dotyczących świadczenia usług systemów, w przypadku gdy Komisja działa jako podmiot przetwarzający, Komisja ma prawo dostępu do danych wyłącznie w celu rozwiązania zarejestrowanego incydentu lub problemu. Komisja zapewnia poufność takich danych zgodnie z art. 12 kodeksu.

13. Prawo dostępu lub przetwarzania w stosunku do danych zarejestrowanych we wspólnych komponentach CRMS przez państwo członkowskie, Szwajcarię, Norwegię lub przez Komisję przysługuje temu państwu członkowskiemu, Szwajcarii, Norwegii, innemu państwu członkowskiemu lub Komisji w celu zapewnienia wdrożenia ram wspólnego zarządzania ryzykiem zgodnie z art. 46 ust. 5 kodeksu i art. 36 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

14. W stosunku do danych zarejestrowanych w centralnym systemie PoUS prawo dostępu lub przetwarzania przysługuje:

- a) organom celnym państw członkowskich zgodnie z art. 93 niniejszego rozporządzenia;
- b) Komisji – do celów statystycznych.

15. W kontekście ram windsorskich przedstawicielom Unii przysługuje prawo dostępu do danych ICS2 w odniesieniu do Irlandii Północnej.

Artykuł 117

Własność systemu

- 1. Komisja jest właścicielem systemu w odniesieniu do wspólnych komponentów.
- 2. Państwa członkowskie są właścicielami systemu w odniesieniu do odpowiednich krajowych komponentów.

Artykuł 118

Bezpieczeństwo systemów

1. Komisja zapewnia bezpieczeństwo wspólnych komponentów. Państwa członkowskie zapewniają bezpieczeństwo krajowych komponentów.

W tym celu Komisja i państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do:

- a) uniemożliwienia osobom nieuprawnionym dostępu do urządzeń wykorzystywanych do przetwarzania danych;
 - b) uniemożliwienia wprowadzenia danych oraz przeglądania, modyfikacji lub usuwania danych przez osoby nieuprawnione;
 - c) wykrycia wszelkich działań, o których mowa w lit. a) i b).
2. Komisja i państwa członkowskie informują się wzajemnie o wszelkich działaniach, które mogłyby doprowadzić do naruszenia lub podejrzenia naruszenia bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych.
3. Komisja i państwa członkowskie ustanawiają plany bezpieczeństwa w odniesieniu do wszystkich systemów teleinformatycznych.

Artykuł 119

Administrator i podmiot przetwarzający w stosunku do systemów

W stosunku do systemów, o których mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, oraz do przetwarzania danych osobowych:

- a) państwa członkowskie działają jako administratorzy w rozumieniu definicji zawartej w art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679 i wypełniają obowiązki określone w tym rozporządzeniu;
- b) Komisja działa jako podmiot przetwarzający w rozumieniu definicji zawartej w art. 3 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2018/1725 i wypełnia obowiązki określone w tym rozporządzeniu;
- c) na zasadzie odstępstwa od lit. b) Komisja działa jako współadministrator wraz z państwami członkowskimi w stosunku do ICS2, gdy przetwarzane są dane na potrzeby monitorowania i oceny wdrażania wspólnych kryteriów i norm ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz środków kontroli i priorytetowych obszarów kontroli zgodnie z art. 116 ust. 7 lit. d) niniejszego rozporządzenia;
- d) na zasadzie odstępstwa od lit. b) Komisja działa jako współadministrator wraz z państwami członkowskimi w stosunku do ICS2, gdy przetwarzane są dane do celów gromadzenia, przechowywania, przetwarzania i analizowania dodatkowych elementów informacji w związku z przywozowymi deklaracjami skróconymi oraz w celu wspierania procesów zarządzania ryzykiem, o których mowa w art. 43 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, na warunkach określonych w art. 116 ust. 7 lit. e) niniejszego rozporządzenia;

- e) na zasadzie odstępowania od lit. b) Komisja działa również jako współadministrator wraz z państwami członkowskimi w ramach CRMS;
- f) na zasadzie odstępowania od lit. b) Komisja działa jako współadministrator wraz z państwami członkowskimi w ramach systemu REX w następujących przypadkach:
 - (i) podczas przetwarzania danych w celu synchronizacji z systemem krajowym,
 - (ii) w przypadku przetwarzania danych w celu uzyskania dostępu do danych do celów przeprowadzania weryfikacji zgłoszeń celnych na podstawie art. 188 kodeksu lub przeprowadzania kontroli po zwolnieniu towarów na podstawie art. 48 kodeksu,
 - (iii) podczas przetwarzania danych do celów statystycznych i w celu monitorowania korzystania z systemu REX dla państw członkowskich UE,
 - (iv) podczas przetwarzania danych do celów statystycznych i w celu monitorowania korzystania z systemu REX dla państw trzecich.
- g) na zasadzie odstępowania od lit. b) Komisja działa jako współadministrator wraz z państwami członkowskimi w ramach systemu Surveillance.

Artykuł 120

Okresy zatrzymywania danych

1. Okresy zatrzymywania danych dla systemów, w których państwa członkowskie są administratorami, w rozumieniu art. 119 niniejszego rozporządzenia, jest określany przez te państwa członkowskie, z uwzględnieniem wymogów przepisów prawa celnego. Państwo członkowskie informuje Komisję o tych okresach zatrzymywania.
2. Następujące okresy zatrzymywania danych mają zastosowanie do następujących systemów, w odniesieniu do których Komisja i państwa członkowskie są współadministratorami:
 - a) w przypadku ICS2, w celu monitorowania i oceny wdrażania wspólnych kryteriów i norm ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz środków kontroli i priorytetowych obszarów kontroli, o których mowa w art. 43 ust. 2, oraz w celu zapewnienia wsparcia dla procesów zarządzania ryzykiem, o których mowa w art. 43 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, okres zatrzymywania wynoszący 10 lat, począwszy od momentu pierwszego przetworzenia danych w systemie centralnym;
 - b) w przypadku systemu REX, w celu umożliwienia powiadomienia o długu celnym przez okres maksymalnie 10 lat zgodnie z art. 103 ust. 2 kodeksu, cofniętą rejestrację przechowuje się w systemie REX przez okres maksymalnie 10 lat, począwszy od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym nastąpiło cofnięcie, a po upływie tego okresu właściwy organ państwa trzeciego lub organy celne państwa członkowskiego, które cofnęło rejestrację, usuwają dane rejestracyjne. Jeżeli jednak wszystkie rejestracje w kraju korzystającym z ogólnego systemu preferencji taryfowych zostały cofnięte zgodnie z art. 90 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 i jeżeli kraj korzystający nie jest krajem korzystającym z ogólnego systemu preferencji taryfowych Norwegii, Szwajcarii lub Turcji od ponad 10 lat, Komisja usuwa dane rejestracyjne;
 - c) w przypadku systemu zarządzania ryzykiem celnym, w celu zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony obywateli oraz ochrony interesów finansowych Unii i jej państw członkowskich, okres zatrzymywania wynoszący 10 lat, począwszy od momentu pierwszego przetworzenia danych w systemie centralnym;
 - d) w przypadku systemu Surveillance, w celu zapewnienia ochrony interesów finansowych Unii i jej państw członkowskich oraz ochrony handlu i wszystkich innych polityk Unii, które opierają się na danych pozyskanych w drodze nadzoru, okres zatrzymywania wynoszący 10 lat, począwszy od momentu pierwszego przetwarzania danych w systemie centralnym.

Jeżeli w odniesieniu do danych przechowywanych w systemach teleinformatycznych, o których mowa w lit. a)–d), wszczęto postępowanie sądowe lub odwoławcze, dane te są zatrzymywane do czasu zakończenia postępowania odwoławczego lub sądowego.

3. Okres zatrzymywania danych ma zastosowanie do wszystkich danych objętych systemami teleinformatycznymi.

ROZDZIAŁ XX

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 121

Ocena systemów teleinformatycznych

Komisja i państwa członkowskie przeprowadzają oceny komponentów, za które odpowiadają, a także analizują bezpieczeństwo i integralność tych komponentów oraz poufność danych przetwarzanych w ramach tych komponentów.

Komisja i państwa członkowskie informują się wzajemnie o wynikach takich ocen.

Artykuł 122

Uchylenie

Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/1070 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia wykonawczego traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 123

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 marca 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN